

“Yaralarımız biraz olsun tamir edilmedi, daha çok kanatıldı!”

**Suruç
Katliamı'nın
3. yılı!**

20 Temmuz 2015 tarihinde Suruç'ta gerçekleştirilen katliamın üzerinden 3 yıl geçmesine karşın gerçeklerin üzeri sermaye devleti tarafından örtüldüğü gibi, failler de korunmaya devam ediyor.

Suruç Katliamı'nda eşi Cemil Yıldız'ı kaybeden Sultan Yıldız, Vatan Budak'ın babası Murat Budak ve patlamadan ağır yaralı olarak kurtulan Çağla Seven ile neler hissettiklerini ve yargı süreciyle ilgili gelişmeleri konuştuk. **s.6**

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2018 / 28

20 Temmuz 2018 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak40.net

Türkiye kapitalizmi tekliyor...

**KRİZİN
FATURASI
İŞÇİYE DEĞİL
PATRONLARA**

Erdoğan yönetimi faturayı emekçilere ödetmeye hazırlanıyor!

**CHP kendi yörüngesinde
her daim dönecektir**

Tabandan gelen bir değişim isteği mi; yönetim eksenli koltuk hedefli bir çaba mı; huzursuz tabanı kaybetmeden bir hamle yapma ihtiyacı mı?

**Üretimde kriz
sinyalleri**

Türkiye kapitalizminin yapısal sorunları kendisini toplumsal yaşamda zamlar, artan vergiler, işsizlik, enflasyon vb. olgular üzerinden göstermeye başladı.

**Irak'ta emekçiler
talepler için sokaklarda!**

Irak'ta devam eden kitle hareketi, büyük bir ihtimalle Bağdat'taki beceriksiz hükümeti kendine çekidüzen vermek zorunda bırakacaktır.

Sermayenin yeni gözde alanı: Güneş paneli sektörü

s.12

Brüksel Zirvesi'nde NATO'nun iç hesaplaşması

s.16

Türkiye kapitalizmi teklüyor...

Erdoğan yönetimi faturayı emekçilere ödetmeye hazırlanıyor

Erdoğan yönetimi 24 Haziran öncesinde işçi ve emekçileri kendisine yedeklemek için "faizler, enflasyon ve cari açık düşecek, Türkiye ekonomisi büyüyecek ve dünyaya markalar sunacak küresel bir güç haline gelecek" türünden vaatleri dilden düşürmüyordu. Tek adam rejimiyle 2023'e kadar şahlanacak bir ekonomi ve istikrardan dem vuruyordu. Dünyanın en büyük 10 ekonomisi arasına girme hedefi dillerinden düşmüyordu. Erdoğan iktidarının seçim öncesi ekonomiye dair çizdiği pembe tablo böyle idi. Ancak ekonominin gerçek tablosu başka şeyler söylüyor.

Gelenin yerde bütçe açığı geçen yıla göre neredeyse 2 kat artarak Haziran ayında 25,6 milyar TL'ye ulaşmış, kişi başı milli gelir 8 bin dolara düşmüştür. Türkiye'nin kısa vadeli borç miktarı artmaya devam etmektedir. Kısa vadeli dış borç stoku ilk beş ayda yüzde 4,8 artışla 123,3 milyar dolara yükselmiştir. Haziran ayına kadar Türkiye'ye giren sıcak para geçen yıla göre yüzde 97,7 oranında azalmıştır. Türk parası Haziran itibarıyla değersiz konumunu sürdürmekte, dolar 5 TL'yi, avro ise 6 TL'yi zorlamaktadır. Enflasyon yükselmekte, işsizlik artmaktadır. Her ne kadar AKP'nin hesaplamalarda kullandığı "kurnaz" yöntemlerle TÜİK, işsizliği %9,6 gösterse de sendikaların araştırmalarına göre gerçek işsizlik %17,3'e yükselmiştir. İşsizlik, yoksulluk, hayat pahalılığı kısıcında yaşayan ve en çok vergi ödeyen kesim olan işçi ve emekçilerin durumu giderek kötüleşirken, sermaye çevreleri açısından da işler kolay "sürdürülebilir" halde değildir. Türkiye'nin en büyükleri arasında yer alan 85 şirketin kredi borcunu ödeyemeyecek duruma düştüğünden bahsedilmekte, sayının artacağı tahmin edilmektedir. Öte yandan OHAL'in kalkmasıyla birlikte iflas erteleme yasağı da kalkacağından pek çok şirketin bu yola başvuracağı da beklenmektedir.

Tarım, yıkımın yaşandığı en temel alandır. Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Genel Başkanı Şemsi Bayraktar,

kur artışına bağlı olarak maliyetlerin arttığından şikâyet etmekte, bunun karşılığının enflasyon ve hayat pahalılığı olacağını vurgulayarak, başta mazot desteği olmak üzere destekleme ödemelerinin artmasını istemektedir.

"Yükselen sektör" inşaat da işler pek parlak değildir. Türkiye İnşaat Malzemesi Sanayicileri Derneği (Türkiye İMSAD) her ay düzenli olarak yayınladıkları İnşaat Malzemeleri Sanayisi Bileşik Endeksi'nin Haziran 2018 sonuçlarında, "Türkiye ekonomisi, inşaat sektörü ve inşaat malzemeleri sanayisine ilişkin güven kaybı Haziran ayında yavaşlayarak devam etti. Yurt içi pazarlarda da Haziran ayında güven kaybı gerçekleşti" demektedir. Endeks verilerine göre, tüm faaliyetlerde belirgin gerilemeden bahsedilirken, yurtiçi satışlarda Haziran ayında sert bir düşüş olduğuna işaret edilmekte, ihracatın da uzun süre sonra Haziran ayında bir önceki aya göre gerilediği belirtilmektedir.

TÜSİAD gibi büyük sermaye temsilcileri zaten kaygılarını her fırsatta dile getiriyor, "Türkiye'nin istikrarlı ve sürdürülebilir büyüme" hedefinden ısrarla bahsediyorlar. Ekonominin mevcut tablosuna dair uluslararası sermaye çevreleri de endişelerini dile getirmektedir. IMF, Türkiye'nin 2018 büyüme beklentisini

yüzde 4,4'ten yüzde 4,2'ye indirirken, uluslararası kredi derecelendirme kuruluşları Fitch, Moody's ve S&P, Türkiye'ye yatırım yapılabilir seviyenin altında not vermektedir. Fitch, Türkiye'nin kredi notunu BB+'dan BB'ye düşürerek, görünümü "durğan"dan "negatif"e çevirdi. Uzmanlar, bunun biraz daha ilerisinin iflasa doğru gitmek olduğuna dikkat çekiyor. Moody's ise, Türk bankalarında sorunlu kredi miktarının Haziran'ın son haftasında sert artış kaydettiğine dikkat çekerek, sorunlu kredilerde ani artışın sürekli hale gelmesi halinde kârlılığın düşeceği uyarısında bulundu. Sermayenin o çok aradığı ekonomik istikrarın aşağıya doğru inişe geçtiğini, belirsizliğin arttığını vurgulamaktalar. Bu tabloda Türkiye'nin büyük dış finansman ihtiyacının ülkeyi şoklara karşı hassas bıraktığına dikkat çekiliyor. Bu duruma "seçimler sonrasındaki ilk politika aksiyonlarının" neden olduğuna işaret ediliyor.

Erdoğan, her ne kadar basın karşısında, uluslararası sermaye kuruluşlarının bu telkin ve eleştirileri hakkında "Onların yaklaşımlarını umursamıyorum" dese de, sözcüleri, sermayeye güven verecek açıklamalar yapmaktan geri durmuyor. Cumhurbaşkanlığı sözcüsü İbrahim Kalın, "Bütçe disiplininin sağlanması, enflasyonla mücadele, gerekli yapısal

reformların hayata geçirilmesi önceliklerimiz arasında yer alıyor" derken, Hazine ve Maliye'nin başına geçirilen damat Berat Albayrak da benzer mesajlar veriyor. Cumhurbaşkanlığı kabinesi olarak gerçekleştirdikleri ilk toplantıda, yeni dönemde ekonomi politikalarında "bütçe disiplini, tek haneli enflasyon ve yapısal reformları önceleyerek, Türkiye ekonomisinin istikrarlı ve sürdürülebilir bir büyüme ile kalkınmasını sağlamayı" hedeflediklerini vurguluyor.

Ancak işin temennilerle, vaatlerle yürümediği ortada. Uluslararası sermaye vaat değil icraat görmek istiyor. Erdoğan'ın, Merkez Bankası'nın hukuki ve fiili bağımsızlığını isteyen uluslararası sermaye temsilcilerinin aksine yeni düzenlemelerle kendine bağımlı kılması örneğinde olduğu gibi, tek adam rejiminin tercihlerinin ekonomik kırılma daha da arttırdığını görüyorlar. Erdoğan'ın "Dolar çok kısa sürede düşecek, göreceksiniz" demesine, piyasalar dövizin artışıyla karşılık veriyor. Tüm bunlar sorunların artarak büyüyeceğinin işaretleridir.

Türkiye kapitalizminin krizlere gebe mevcut halinde, sermayenin imdadına tek adam rejimi de yetişemeyecek, pek fayda edecek gibi görünmemektedir. Bu nedenle sermaye çevreleri Erdoğan'ın ekonomi politikalarından memnun olmasalar da şundan eminler; bu yeni rejimle Erdoğan'ın sermaye lehine işleri çevirebilmesi için başka "sürdürülebilir" seçenekleri, kalıcı OHAL düzeniyle birlikte güçlendirdiği baskı ve zor aygıtları ile kitleleri manipüle etme becerisi vardır. "Büyüyen, güçlü Türkiye" hayali çökerken, bunun büyük ve yıkıcı faturasını işçi ve emekçilerin sırtına yükleme konusunda, sermayeye Erdoğan'dan daha iyi bir hizmetkâr olabilir mi?

Son tahlilde belirleyici olan, işçi ve emekçilerin sermayenin çıkarları zeval görmesin diye bu yıkıcı faturayı ödemeyi kabul edip etmemesi, sömürüye ve basıkıya boyun eğip eğmemesidir.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2018/28 * 20 Temmuz 2018 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tif. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak40.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

OHAL'i mumla aratacaklar

Tam 2 yıldır ülke OHAL ile yönetiliyor. 15 Temmuz darbe girişimini fırsata çeviren AKP iktidarı hiç vakit kaybetmeden kendi darbesini gerçekleştirdi. Darbe girişimini bastırmanın moral üstünlüğü, sarıldığı terör demagojisi ve hızla devreye soktuğu OHAL ile iktidarını güçlendirmeye baktı. OHAL koşullarında gerçekleştirilen başkanlık sistemi referandumu ve 24 Haziran seçimleri ile de tek adam rejimini inşa etti...

2 yıldır OHAL sotasını düzen içi hesaplaşma alanında kullanmanın çok çok ötesine taşıyarak toplumsal muhalefeti, ilerici-devrimci güçleri ezmenin, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda adımlar atmanın aracı olarak kullandılar. Diğer bir deyişle, iki yıldır tek adam rejimini fiili olarak uygulayarak KHK'larla ülkeyi yönetiyorlar. 24 Haziran'da yapılan seçim de fiilen olanın adının konması oldu. Bugüne kadar OHAL adı altında gerçekleştirilenler artık başkanlık sistemi adı altında gerçekleştirilmeye devam edecek. KHK'lar gidecek, CK'lar gelecek.

2 YILLIK OHAL'İN BİLANÇOSU

12 Eylül askeri faşist darbesinin bilançosuyla kıyaslanabilecek düzeyde 2 yıllık OHAL bilançosu verilebilmektedir. Tek fark idamın olmamasıdır, ancak Erdoğan AKP'si onu da dillerinden düşürmemektedir.

OHAL boyunca 32 KHK çıkartılarak 125 bin 800 kamu emekçisi ihraç edildi. 5 bin 822 akademisyen, 33 bin 497 öğretmen görevden alındı.

"OHAL'den istifade grevleri yasaklıyoruz" diyen Erdoğan, patronlara hizmette sınır tanımadığını gösterdi. Başta metal grevi olmak üzere birçok grev yasaklandı. OHAL bahane gösterilerek birçok işçi eylemi, direniş engellendi, polis saldırısına uğradı. 2 yılda 154 bin işçinin grevi yasaklanmış oldu.

OHAL ile kuralsız çalışmanın önü açıldı. İş cinayetlerinde katledilen işçi sayısı %10 arttı. İki yılda resmi rakamlara göre 4 bine yakın işçi katledildi.

Zorunlu Arabuluculuk yasası hayata geçirildi. Hükümetin "iş davalarını hızlandıracağız, işçilerin haklarını almalarını kolaylaştıracağız" söylemleriyle hayata geçirilen Zorunlu Arabuluculuk'un gerçek yüzünü TOBB Başkanı Rıfat Hisarcıklıoğlu yaptığı bir konuşmada ortaya ko-

yarak; AKP ile yaptıkları ortak çalışmanın sonucu olarak hayata geçirilen Zorunlu Arabuluculuk ile patronların iş mahkemelerinde artık yüzünün güldüğünü, eskisi gibi tazminatlar ödemek zorunda kalmadıklarını ifade etti.

En az 624 kadın cinayeti yaşandı, 387 çocuk istismara uğradı. Her gün kaybolan, kaçırılan çocukların hesabı tutulamaz bir noktaya geldi.

Söylemeye gerek yok ama işsizlik Fonu yağmalanmaya devam etti. Çıkarılan KHK ile hükümetin fonu kullanma yetkisi %30'dan %50'ye yükseltildi. Zorunlu BES ile işçilerin maaşlarından yapılacak kesintiler ile emekçilerin sırtından yeni kaynaklar yaratmanın önü açıldı.

Cezaevlerindeki hükümlü ve tutuklu sayısı 188 binden, 230 bine çıkarak %22.3 arttı. Türkiye hükümlü ve tutukluların nüfusa oranında Rusya'dan sonra dünyada ikinci sıraya yerleşti.

135 GAZETECİ TUTUKLANDI, 2 BİN 500 GAZETECİ İŞSİZ KALDI

Burjuva hukuk kriterlerine göre bile hukukun üstünlüğü endeksinde 2015 yılında 80. sırada olan Türkiye 113 ülke arasında 103.lüğe geriledi.

Türk parası pul oldu. Dolar 3.03 liradan 4.80'lere, Avro 3.33 liradan 5.60'lara geldi. Türk lirası %35-40 düzeyinde değer kaybetti. Dış borç 423 milyar dolardan, 480 milyar dolara ulaştı. Cari açık 29,4 milyar dolardan, 55.4 milyar dolara çıktı.

Tüketici enflasyonu (TÜFE) % 7.74 iken %12'lere çıktı. Soframızdaki 5 ekmekten, 2 yumurtadan, 4 zeytinden, 3 bardak süttten birini enflasyon yuttu.

Milli gelir 11.6 milyar dolar azaldı.

Açlık ve yoksulluk sınırının sürekli arttığından, yoksulluk sınırın 5.500 liraya geldiğinden, maaşların ise zamlar karşı-

sında eridiğinden bahsetmeye gerek bile yok.

OHAL KALICILAŞIYOR

OHAL sona eriyor ve dertler bitiyor zannedenler olacaktır. Sorunun OHAL olduğunu düşünmek safıktır. Öncelikle ekonomik kriz OHAL'den bağımsız bir gerçekliktir. Krizin faturasının işçi-emekçilere rahatından ödettirebilmek için baskı ve yasakların artırılması gerektiğini, oluşabilecek toplumsal muhalefetin önünün alınması gerektiğini sermaye çok iyi bilmektedir. Böylesi kriz dönemlerinde her zaman olduğundan çok daha fazla diktatörlüğe ihtiyaç duymaktadırlar.

2 yıl boyunca OHAL'i "FETÖ ile mücadele" demagojisi ile yürüttüler. Seçimlerin ardından tek adam rejimi ile OHAL'i kalıcılaştırarak yasal düzenlemelerin önünde hiçbir engel bulunmamaktadır.

Bunu da meclise sundukları 25 maddelik kanun teklifiyle ortaya koymaktadırlar. OHAL koşullarına rahmet okutacak düzenlemelerle karşımıza çıkmaktadırlar.

İHRAÇ YETKİSİ BAKANLIKLARDA

Kamu emekçilerini ihraç yetkisi direkt olarak bağlı bulunduğu bakana verilmektedir. Hem de önümüzdeki 3 yıl boyunca, tek bir imza ile ihraçların önü açılmaktadır. OHAL'de prosedür dahi olsa en azından hükümetin karar alması gerekmektedir.

KHK ile görevden ihraç edildikten sonra görevine iade edilenlere o süre zarfındaki mali ve sosyal hakları ödenecek. Ancak maddi ve manevi tazminat davası açma hakkı tanınmayacak.

GÖZALTI SÜRESİ 12 GÜN

Yeni yasa teklifi ile gözaltı süresi 4+4

olarak düzenleniyor. Terörle Mücadele Kanunu kapsamında suçlar için 12 güne çıkartılmasının önü açılıyor. OHAL'den önce 30 gün, sonrasında 7+7 olarak düzenlenmişti ancak gözaltı süresi OHAL öncesinde 2+2 gündü.

Duruşmalı tutukluluk incelemesi ise 30 günden 90 güne çıkartıldı.

DEREBEYİ VALİLER

Valiler de derebeyi olarak her türlü yetkiyle donatılmaktadır. Artık valiler "sivil toplum örgütlerinin üyeleri, kişiler ve sportif kuruluşlar da dahil 10 gün süreyle vilayete girmelerine engel koyabilecek." Gösteri yürüyüşlerinin veya etkinliklerin iptali, sokağa çıkma yasakları, bölgesel olağanüstü hal ilanı gibi birçok yetki de valilere tanınacak. OHAL döneminden farksız yetkilerle donatılacak olan valiler istediklerinde kendi il sınırları içinde OHAL ilan edebilecek.

POLİS REJİMİNE DEVAM

Yeni düzenleme ile soruşturma kapsamındaki bir kişinin sadece kendisinin değil, eş ve çocuklarının telefonlarının dinlenmesinin önü açılıyor. OHAL döneminde polisler tanınan yetkiler kalıcılaştırılıyor. Yargılamaların hızlandırılması gerekçesiyle savcı yerine polise olayla ilgili "doğrudan yeniden ifade alma" yetkisi tanınıyor.

Kayımlara sınırsız yetkiler geliyor. En fazla 3 yıl olan kayyım süresindeki sınır kaldırılıyor. Bu demek oluyor ki, başına kayyım atanan şirket, vakıf, belediye veya kuruluş uzun yıllar kayyım tarafından yönetilebilecek.

Tüm bu hayata geçirilmesi düşünülen uygulamalar ile OHAL düzeni kalıcılaştırılmaktadır.

Dünün “Yeşil Kuşak” çocukları günümüzün “İlimli İslam”cıları

Şu günlerde Türkiye gündeminde Adnan Oktar denilen anti-komünist, gerici ve aynı şekilde yoz zat ve onun tarikatına yönelik yapılan operasyon önemli bir yer tutuyor. Çürümüş burjuva düzenin bu çürümüş unsuruna yönelik operasyonun bile medyatik olması şaşırtıcı değil. Her ne kadar kendisini kadın bedenini bir meta olarak sunan “kedicikler” üzerinden popüler hale getirmiş olsa da hem bu düzenle hem de AKP ile kurduğu ilişkileri daha derinlere dayanıyor. Tıpkı diğer gerici, yoz, karanlık odaklar gibi... Aslında bu operasyonun böylesine medyatik hale getirilmesinin asıl amacı da bu gerçeğin tartışılmasının önüne geçilmesi, üzerinin örtülmesidir.

Türkiye’de hüküm süren sermaye düzeninin dinci-faşist çetelerle, cemaat ve tarikatlarla olan ilişkisi dünden bugüne sayısız örnek üzerinden biliniyor. Bu türden yapılar burjuvazi ve onun devleti tarafından toplumu uyuşturmak ve denetim altında tutmak için yıllardır desteklenip kullanılıyor.

Öte yandan gerici çete ve cemaatler rant paylaşımı söz konusu olduğunda çıkar çatışması üzerinden kolaylıkla karşı karşıya gelebiliyorlar. Tıpkı iktidar yolunda “beraber” yürüdükleri Gülen cemaati ve onun çeteleşmiş yapısıyla olan çıkar hesaplaşması gibi... Bunun son örneği Erdoğan yönetiminin Adnan Oktar denilen anti-komünist zatin çetesine dönük devreye soktuğu operasyon oldu. Operasyon sonucu Oktar’ın tüm mal varlığına el konulurken, yıllardır sermaye düzeni üzerinden elde ettiği zenginlikler de toplum nezdinde teşhir edildi. Kabalık suç dosyasının bir kısmı da medyaya sızdırıldı.

Muhtemelen benzerleriyle karşılaşmaya devam edeceğiz. Gerek toplum nezdinde teşhir olmuş, gerekse “reis” ile çıkar ortaklığı sona ermiş başka tarikat ve cemaatlerin sırada olması şaşırtıcı olmaz. Hatırlanırsa kısa bir süre önce de Furkan Vakfı’na yönelik tutuklamalar yaşanmıştı. Doksanlı yılların kontra çetesi olan Hizbullah’a yönelik devlet tarafından gerçekleştirilen infaz operasyonları hala hafızalarda yerini koruyor. Bu yüzden daha kimlerin defterinin dürüleceğini zaman gösterecek. Diğer taraftan toplumun önemli bir kesimi de zaten gözlemleri ve sezgileriyle bu yaşanan-

ların bir “aydınlanma hareketi” olmadığının fazlasıyla bilincinde. Yapılmaya çalışılan, AKP için bir yol temizliği olduğu kadar, sermaye devletinin kendisi için de en fazlasından bir nevi bağırsak temizliğidir.

SERMAYE DÜZENİ VE GERİCİ ÖRGÜTLENMELER

Tüm bu yaşananlardan en doğru sonuçları çıkarmak için tarikat, cemaat vs. odakların bu düzende nasıl bir yer tuttuğuna bakmak gerekiyor. Cumhuriyetin kuruluşu ile birlikte “halifeliğin kaldırılması, tekke ve zaviyelerin kapatılması” vb. adımlar önemli olsa da aslında bu gerçek anlamda laisizme yönelik bir adım değildir. Zira dinsel gerici toplumsal zemini korunmuş, hatta örneğin Kürt halkının ulusal istemlerini bastırabilmek, gerektiğinde kontrol altında tutabilmek adına gerici-feodal anlayışa, onun kültürel yaşama etkisine imkân sağlanmıştır. İstiklal Mahkemeleri’nde idam sehparlarıyla tasfiye edilenlerin yerini devletin bekasını savunan başka gerici akımlar ve aşiretler almıştır. Sonrasında bu gibi dini anlayışlar çeşitli kamplara bölünse ve kimileri Türk-İslam sentezi olarak kendilerini ifade etseler de bir ‘şer cephesi’ olarak emperyalistler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından korunmuş, kollanmış, silahlandırılmış, devlet içinde önemli mevkilere getirilmiştir. İhtiyaç duyulduğunda da kontrgerilla faaliyetleri için çeşitli görevler verilmiştir.

Bugünün “FETÖ”sü ile dün Komünizmle Mücadele Dernekleri’nde kimlerin yan yana düştüğü, kimlerin sömürsüz bir dünyayı, emperyalizme karşı bağımsız bir ülkeyi savunulara

karşı Milli Türk Talebe Birliği (MTTB) saflarında birlikte kan döktüğünü tarih yazmıştır. Tümünü aynı hamurdan emperyalizm tarafından yoğrulmuştur. Hepsisi ABD emperyalizminin “Yeşil Kuşak” çocuklarıdır. Büyüdüklerinde ise “İlimli İslam” aktörü olmuşlardır. Esası itibarıyla bu düzenek hiç değişmemiştir. 12 Eylül askeri faşist darbesinin ardından dinsel gerici yaymak için her türlü fırsat ve imkân daha fazla devreye sokulmuştur. Nakşibendî Tarikatı ve Özal ilişkisi, Demirel ve Ecevit’in tarikatlarla olan uyumu fazlasıyla bilinmektedir. Gülen Cemaati de bunlardan biridir. Geçmişleri kirli ve kanlıdır. Tümünün ortak paydası kapitalist-emperyalist sisteme olan bağılıklarıdır. İsrail siyonizmi de bağlı oldukları suç şebekelerinden biridir. Ancak bağılıklarını sadece pratikleriyle değil, “ilim” adı altında yaydıkları gerici “düşünce” zehiriyle de göstermeye gayret etmişlerdir. Faaliyetleri, yoksulların zihin dünyasını ele geçirmek için birer “sızıntı”dan ibarettir. Onların kalemlerinin mürekkebi emperyalizmin ideolojik bataklığıdır. Harun Yahya mahlasıyla kapitalist dünyanın bekası için bilimsel sosyalizme, komünist dünya görüşüne, evrim teorisine saldıran Adnan Oktar’ın elde ettiği güç birikimi bu yüzden tesadüf değildir.

Dün ve bugün olduğu gibi, yarın da hangi karanlık yoz ve yobaz kafa bu ittifakın dışına atılır, kimler çıkar ortaklığından def edilir bilinmez. Ancak bilinen ve değişmeyecek olan yegâne gerçek şudur ki, birbirlerinden ayrı düşseler de insanlığın ilerici değerlerine karşı gerici temelde her zaman politik-ideolojik bir ittifak halinde olacaktırlar. Beraberlikleri daim olacaktır.

İnsanlığı, tabiatı, dünyamızı kur-

tarmak zorunda olduğumuz bu kapitalist-emperyalist sistem, deyim yerindeyse “şeytanla bile” ittifak yapma kabiliyetine sahiptir. Aynı şekilde bu sistem içinde vaktiyle birbirlerine “istediklerini verenler” ihtiyaç kalmadığında birbirlerinin “in”lerine girmektedirler. Yaşadığımız ülkedeki gerici anlayış bu yetenekleri cetlerinden almıştır. Saltanatın sıkıntısız günlerinde birbirlerine şerbet kadehleri uzatan padişah namzetleri sonrasında aynı kadehlere doldurdıkları zehirle birbirlerini öldürmüşlerdir.

AYDINLIK GÜNLER BU KARANLIĞIN BAĞRINDAN DOĞACAKTIR!

Ortaçağ karanlığından açılmış bir zaman tüneline dünyaya karanlık ve zulüm yayan gericiler çıkmaya devam etmektedir. Gerçekte bilimsel her türlü gelişmeye düşman olanlar kapitalist-emperyalist dünyanın elindeki son derece modern ölüm makineleriyle vahşi kıyımlar gerçekleştirmektedirler. Aynı şekilde modern dünyanın imkânlarını emekçilere “günah” sayanlar jetskisindeki Cübbeli Ahmet gibi şatafat içinde yaşamaktadırlar. Sömürünün olduğu bu kölelik düzenini işçi ve emekçilere “kader” diye kabullendirmeye çalışanlar, “öbür dünyadan” umut tacirliği yapmakta, ancak kendileri bu “fani” dünyada zevk-i sefa içinde yaşamakta, her türlü sermaye yatırımı bu tarafta yapmaktadırlar. Çeşitli dini kılıflarla kadın bedenini metalaştırmakta, kendilerini kadınların efendisi olarak görmekte, hatta ulu orta şeri kuralları uygulayabileceklerini sanmaktadırlar. İşte bu sapkınlar sürüsü, çocuk, kadın, hayvan tecavüzcüsü olarak karşımıza çıkmaktadır. Bilimin insanlığın lehine olan her türlü ilerlemesinin karşısında durmaktadırlar. Bilimsel ilerleyiş ve teknoloji kendi saltanatlarına, düzenlerine yaradığı sürece “modern” bir maske takmaktadırlar. Onların yol diye gösterdiği “tarikatlar” sömürsüz, kardeşçe yaşanılacak bir dünyanın rotası değildir.

Lakin insanlığın ilerici değerleri; eşitlik temelinde, insanın insan üzerindeki sömürsü olmaksızın daha güzel bir yaşamın filizleri yeşermeye devam etmektedir. Ne karanlık, yoz, sapkın fikirler ne de kapitalist-emperyalist bataklık yeşeren bu filizleri çürütebilir. Aydınlik günler bu karanlığın bağrından doğacaktır.

Tren faciasının asıl nedenleri

8 Temmuz tarihinde Çorlu'da meydana gelen tren "kazası" sonucu 24 kişi yaşamını yitirmiş, 338 kişi yaralanmıştı. Türkiye'de yaşanan tren faciaslarının en büyüklerinden biri olan bu olayın nedeni Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları (TCDD) Genel Müdürlüğü tarafından sele bağlandı. Açıklanan raporda bölgede 150 yıldır böylesi bir su taşkınının yaşanmadığı, bölgenin 'riskli alan' kapsamında olmadığı, sel sonucu menfez ile ray arasındaki toprağın kayıp, tamamen boşaldığı, raylarda kopma meydana gelmediğinden kaynaklı demiryolu altyapısını ağ gibi saran sinyal sisteminin uyarı vermediği vb. argümanlar yer aldı. Facia üzerine Çorlu Başsavcılığı soruşturma başlattı, alt kademe çalışanlarının bir kısmını gözaltına alındı.

Bu olay yetkili ağızlar tarafından bir doğa faciasıymış gibi gösterilerek asıl nedenler gizleniyor. Gerek sendikalar gerek meslek odaları ise şimdiye kadar çeşitli raporlar sundular. Birleşik Taşımacılık Sendikası'nın (BTS) ve TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası'nın açıkladığı raporlarda facianın gerisindeki nedenler şu şekilde sıralanıyor: Özelleştirme sonucu TCDD bünyesinde personel sayısının azaltılması (sayısı 67 bin olan demiryolu çalışan sayısı bugün 20 binlere kadar düşmüştür), devlet sorumluluğunda olan denetim ve kontrol işlemlerinin özel şirketlere devredilmesi, yapı ruhsatlarından mühendis ve mimarların imzalarının kaldırılması, travers ve dolgu malzemelerinin kalitesinin düşmesi, denetim yapılmaması, tüm bu genel sorunların yanında katliamın gerçekleştiği tren hattında bakım ihalesinin ödenek yetersizliği ne-

deniyle iptal edilmesi, TCDD 1. Bölge Demiryolu Bakım Servis Müdürü Vekili'nin bir mühendis olmaması, gerekli şartları taşınamaması ancak uzun süredir o koltukta oturuyor olması...

Kazanın asıl sebebi özelleştirme, taşeronlaştırma ve güvencesiz çalıştırma politikalarıdır. Bu politikalar uzun yıllardır dünyada ve Türkiye'de uygulanmaktadır.

"Kâr oranlarının düşmesi, yeni pazar alanları bulmakta çekilen güçlük, tek tek burjuva devletlerin içine yuvarlandığı mali kriz ve uluslararası borç krizi tümü birlikte kapitalizmin içinde bulunduğu krizin birbirine bağlı çeşitli görünümünü oluşturuyorlar. Özelleştirme politikası ise uluslararası tekelci sermayenin bu krizden, krizin yükünü tümüyle işçi ve

*emekçilere yükleyerek çıkmak için kendi cephesinden dayattığı bir saldırı politikasıdır."** Bu saldırı politikaları kapitalistlerin çıkarı gereği başlatıldı. KİT'ler (Kamu İktisadi Teşebbüsü), eğitim, sağlık, enerji, maden, demiryolları gibi kamu alanları adım adım özelleştirildi. Geline yerde IMF, Dünya Bankası vb. kuruluşlar kredi çekimleri için KİT'lerin özelleştirilmesini şart koşuyor.

Türkiye'de özelleştirme tartışmalarının yoğunlaştığı dönem 12 Eylül ve devamındaki Özal hükümetleri dönemidir. Tansu Çiller hükümeti ise tamamen bu misyon ile kuruldu. Günümüzde AKP hükümeti bu politikaları daha da pervasız şekilde yürütüyor. Öyle ki, uygulama tümüyle "ben yaptım, oldu" mantığı ile yandaşları kollayan ve kayıran, keyfi ve

kuralsız bir anlayış ile yapılıyor. Buna karşılık işçi ve emekçilerin hakları tırpanlanıyor, örgütsüzlük dayatılıyor, güvencesiz çalışma yaygınlaştırılıyor.

Çorlu'da yaşanan tren "kazasından" yansıyanlar sermaye devletinin bu katliamdaki rolünü gözler önüne sermektedir. Aynı şekilde 2014 yılında Soma madenci katliamı da örnek verilebilir. Resmi rakamlara göre 301 madencinin yaşamını yitirdiği olayın asıl nedeni özelleştirme sonucu yaşanan ihmaller zinciridir. Birkaç sermayedarın kâr hırsı için insanların yaşamları hiçe sayılmıştır. 301 ve 24 gözü dönmüş kapitalistler için yalnızca sayıdan ibarettir.

Sermaye düzeninin hukuku Soma davası için rezil bir şekilde devam ediyor. Tren faciası için de aynı akıbet söz konusu olacaktır. Asıl sorumlular açığa çıkarılmayacak, aklanacaktır.

Oysa ki, bu ve benzeri facialar teknolojinin mevcut gelişmişliği üzerinden önlenemez. Ancak anlaşıldığı üzere mesele teknoloji yetersizliği değil, özel şirketlerin masraftan kaçınma adına can güvenliğinde tasarrufa gitme tercihidir. Faciaların yaşanmaması için elbette teknoloji daha fazla kullanılabilir ancak şurası da açıktır ki, kapitalistlerin kapsamlı saldırı politikalarına işçi ve emekçiler mücadeleyi büyüterek yanıt verdiği koşullarda iş cinayetleri ve katliamları gerçek manada önlenemez.

**Dünya'da ve Türkiye'de Özelleştirme Saldırısı, Eksen Yayıncılık*

Haziran'da bütçe açığı ikiye katlandı

Seçimlerde AKP iktidarının çıkarına kullanılan devlet bütçesi Haziran ayında dev açık verdi. Haziran sonu itibarıyla bütçe açığı ilk 5 aylık miktarını da, geçen yılın Haziran ayı ve ilk 6 aylık açığını da ikiye katladı. Büyük çoğunluğu emekçilerden toplananlar olmak üzere vergi gelirleri ilk 6 aylık toplam bütçe gelirlerinin yüzde 84'ünü oluşturdu.

Geçtiğimiz yılın Haziran ayına kıyasla gelirlerin yüzde 17,3 oranında arttığı

bütçede, giderler yüzde 33,8 oranında artış kaydederek 77,2 milyar lira oldu. 2017 yılı Haziran ayında 13,7 milyar lira açık veren bütçe bu yıl aynı ayda ikiye katlanarak 25,6 milyar lira açık verdi.

2018'in ilk yarısında da toplam bütçe açığı 46 milyar lirayı aştı. Geçtiğimiz yılın aynı döneminde 25,2 milyar lira açık verilmişti. Haziran ayında yaşanan dev bütçe açığıyla 2018 yılının ilk 5 aylık açığı da ikiye katlanmış oldu.

GELİRLERİN YÜZDE 84'Ü VERGİLERDEN

İlk 6 ayda bütçe gelirleri, geçen yıla kıyasla yüzde 18,2 artışla 353,6 milyar liraya ulaşırken, bütçe giderleri yüzde 23,2 arttı ve 399,7 milyar lira oldu.

2018'in ilk yarısında vergi gelirleri yüzde 19,8 artarak 294,8 milyar lira oldu. Bu ise toplam bütçe gelirlerinin yüzde 84'üne denk düştü.

Suruç Katliamı'nın 3. yılı...

“Yaralarımız biraz olsun tamir edilmedi, daha çok kanatıldı!”

20 Temmuz 2015 tarihinde Suruç'ta gerçekleştirilen katliamın üzerinden 3 yıl geçmesine karşın gerçeklerin üzeri sermaye devleti tarafından örtüldüğü gibi, failer de korunmaya devam ediyor.

Suruç Katliamı'nda eşi Cemil Yıldız'ı kaybeden Sultan Yıldız, Vatan Budak'ın babası Murat Budak ve patlamadan ağır yaralı olarak kurtulan Çağla Seven ile neler hissettiklerini ve yargı süreciyle ilgili gelişmeleri konuştuk.

“ÖMRÜMÜZ YETTİĞİ KADAR BU MÜCADELEYİ SÜRDÜRECEĞİZ!”

Katliamın üzerinden geçen 3 yıllık zaman zarfında neler yaşadıklarını, neler hissettiklerini sorduğumuz Sultan Yıldız hâlâ aynı acıyı hissettiklerini ifade ederek “Sanki olay tekrar olmuş gibi geliyor bize” dedi.

Yıldız sözlerini şu şekilde sürdürdü: “Biz aileler olarak 3 yıldır elimizden geldiği kadar mücadele ediyoruz. Her yerde ömrümüzün yettiği kadar biz bu mücadeleye devam edeceğiz, devam ettireceğiz. Asla mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz. Bizim yaşadıklarımız çok kötü şeylerdi. Çoluğumuz çocuğumuz, ailelerimiz, herkes çok büyük üzüntü yaşadı ve üzüntü içindeler.”

Yargıdan bir beklentisi olmadığını belirten Yıldız, “Mahkemelerimizde yine asla ve asla bir arpa boyu yol alınmamıştır ve resmen mahkeme heyeti tiyatro yapıyor” dedi. Psikolojik tedavi görmelerine rağmen; katliamdan yaralı olarak kurtulanlara mahkeme heyetinin “Siz ne zarar gördünüz, fiziksel olarak bir zarar gördünüz mü?” sorusunu sormasını teşhir etti.

Katliamın failerinin açığa çıkarılarak gerçek sorumluların cezalandırılmasının nasıl sağlanacağına ilişkin ise Yıldız, “Biz polis ve jandarmanın dipçiği altında mahkeme yapıyoruz. Bizi polisle tehdit ediyorlar, bizi jandarmayla tehdit ediyorlar. Onun için insanların mücadelesi sonucu bir şey elde edilirse edildi, yoksa biz

en karanlık günleri yaşıyoruz” dedi.

Yıldız sözlerine şu şekilde devam etti: “Katliama uğramış insanlar, oğlunu, kızını, babasını, eşini kaybeden insanların mücadelesi sonucu belki bir şeyler elde edilir. Ama bilmiyorum biz şu ülkenin en karanlık günlerini yaşıyoruz. Herkesin elini taşın altına koyup bir şeyler yapması gerekiyor diye düşünüyorum.”

Yıldız son olarak katliamın yıldönümü vesilesiyle gerçekleştirecekleri eylemlerin yanı sıra her ayın 20'sinde Kadıköy Halitağa'da gerçekleştirdiği oturma eylemine katılmaya, destek olmaya çağrı yaparak sözlerini sonlandırdı.

“KATLIAM 30 SENE ÖNCE YAŞANMIŞ GİBİ GEÇMİŞTE BIRAKILDI TOPLUM TARAFINDAN”

Kendisi de patlamada yaralanan ve yanı başında 33 canın katledilmesine tanıklık eden Çağla Seven bugün dahi bu vahşi katliamın etkilerini hissettiğini ifade ederek; “Toplumsal olarak da iyi hissetmiyoruz kişisel olarak da iyi hissetmiyoruz. İyi sayacağımız hiçbir şey yaşanmıyor Türkiye'de” dedi.

Seven, katliamın üzerinden geçen 3 yılda neler yaşandığına ilişkin ise şunları söyledi:

“Bu son 3 yıl yaşanmamış gibi bir Türkiye var bugün. Bu katliamlarla ilgili en ufak bir yüzleşme, en ufak bir adalet gelmemişken bunların hepsi sanki 3 sene önce değil de 30 sene önce yaşanmış gibi geçmişte bırakıldı toplum tarafından. Halbuki bizim yaralarımızın hiçbiri biraz olsun tamir edilmedi, daha çok kanatıldı üstelik bu süreçte. İyi hissetmiyoruz yani, iyi hissetmemiz için de Türkiye Cumhuriyeti'nin herhangi bir şey yaptığını düşünmüyoruz.”

Katliamın faileri korunurken Suruç'ta yakınlarını kaybeden ve yaralananların gözaltı ve tutuklama saldırılarıyla karşılaşması hakkında ise Seven şunları dile getirdi: “Yargı mesaisini aslında katillerle, hırsızlarla, tecavüzcülere harcamak

yerine katliam yaralılarına, bu ülkede aydınlık günleri getirmeye çalışan devrimcilerle, solculara, muhaliflere, bunlara harcıyor. İşte onların dışında kime harcıyor, daha evvel de söylemişim, ‘Barış gelsin’ diyen akademisyenlerle uğraşılıyor. ‘Barış olsun’ diyen, ‘Çocuklar ölmesin’ diyen öğretmenleri bebeğiyle birlikte içeri alıyor. Yargı mesaisinin büyük bir kısmı buna gidiyor. Ama öte yandan Türkiye’de bu kadar büyük katliamları, bu kadar kara sayfaları Türkiye tarihine geçirmiş olan cihatçılar çok nazik bir muamele görüyorlar. Elbette ki suçluyu, masumiyet karinesinden bağımsız düşünmemek lazım ama biz hem mağdur hem de sanki davaların sanığıymışız gibi, kendi mağdur olduğumuz davada bile haklılığımız gözardı edilerek, sanki kendimizi ve ölenleri savunmak zorundaymışız gibi bir yargılama sistemi görüyoruz. Bu daha fazla incitiyor insanları. Adalet aramaya, yarasına, içindeki ateşe su serpmeye gittiği yerde bir de böyle örselenmiş oluyor. Hem kırgınız hem kızgınız, öfkeliyiz. Hiçbir şekilde de herhangi bir acımız tamir edilmiş değil.”

“BİZİ YALNIZ BIRAKMASINLAR İSTİYORUZ”

Diyarbakır ve Suruç katliamlarında gerçek bir yargılama süreci hayata geçirilmiş olsa, katliamı aydınlatma niyeti olsa Ankara Katliamı'nın gerçekleşmeyeceğini ifade eden Seven; “Sadece bu katliamların üzerine giderek bunları aydınlatma niyeti göstererek bunlarla yüzleşmek, bu tarihle, bu son 3 yılda yaşanan şeylerle gerçekten hakıyla yüzleşerek bunların önüne geçilebilirdi” dedi.

Seven sözlerini şu şekilde sürdürdü: “Ama bugün bakıyoruz patlamalar olmuyor, neden böyle? Mesela bunun da açıklanması gerekiyor. Neden tek bir kesime bu kadar örgütlü ve bu kadar istihbarat olmasına rağmen, güvenlik zafiyeti demeyeceğim, orada başka bir şey var, başka bir işbirliği olduğunu düşünüyorum.

Neden bunlar ardi ardına bir anda patlarken bıçak kesmiş gibi bir anda kesilebiliyor? Başkanlık sistemi geldi diye mi? Bu soruların cevabını bu ülke vermeden bizim yaralarımız sarılmaz, Türkiye de bu karanlıkla yüzleşemez.”

Katliamın yıldönümü vesilesiyle Suruç'ta yaralanan ve yakınlarını kaybeden ailelerle dün gösterilen kenetlenme ve dayanışmanın bugün de sürdürülmesinin önemine dikkat çeken Seven; “Başka dayanacak herhangi bir yerimiz, elimizi uzatacak herhangi bir alanımız yok. Bizi yalnız bırakmasınlar istiyoruz” diyerek sözlerini sonlandırdı.

“ASIL YARGILANMASI GEREKEN KATİLLER ŞU ANDA DIŞARIDA”

Katliamın 3. yılında “Acımız ve öfkemiz de her geçen gün daha da büyüyor” diyen Murat Budak; “Asıl yargılanması gereken katiller şu anda dışarıda” dedi. Suruç gazilerinin, davayı sahiplenen avukat ve gazetecilerin gözaltına alınarak tutuklanmasını teşhir eden Budak; “Bu savaşı bırakacağımızı, tutuklamalarla, gözaltılarla yılacağımızı sanıyorlar ama tam tersi, daha da güçlenerek büyüzüyoruz. Öfkemizi içimize gömüyoruz” ifadelerini kullandı.

Budak yargı süreci diye bir şey olmadığını, bir “tiyatro” oynandığını belirterek şunları söyledi: “Bu Sivas'ta da böyleydi, Gazi'de de böyleydi. Bu katilleri hepimiz tanıyoruz. Mağdurların hepsi batı şehirlerinde olmasına rağmen maalesef mahkememiz Urfa'da devam ediyor. Nasıl ki Gazi'de bütün mağdurlar İstanbul'daydı, Trabzon'a sevk ettiler. Yani tiyatro sahneleniyor. Biz bunun farkındayız. Biz bu TC'nin yargılamasından hiçbir şey beklemiyoruz. Biz biliyoruz ki sonuçta hesabı halk soracaktır.”

Suruç'un ardından Türkiye'de peşi sıra katliamların sürmesine ilişkin sözlerine bütün devletlerin katil olduğunu ifade ederek başlayan Budak; “Suruç TC'nin en çok korktuğu bir hareketti. Çünkü Suruç bir Kürt hareketinin, bir sol hareketin değildi. Bütün halklar bir araya gelip bir köprü kurmak istediler. Bunun farkına varan katil TC maalesef böyle bir olay gerçekleştirdi” dedi. Ama “Halkların bir araya gelmesinin önüne geçmek için” yapılan bu saldırının ters teptiğini söyledi.

Mücadelelerini kararlılıkla sürdürdüklerini belirten Budak, Ankara'daki Suruç anmasının valilik tarafından yasaklanmasını teşhir ederek şu çağrıyla sözlerini sonlandırdı: “Şu anda yaşadığımız düzen, görüyoruz tam bir faşizan düzendir. Halkımıza şunu söylemek istiyorum, yılgınlık yok, geri adım atmak yok. Üstüne daha çok gideceğiz. Herkesi de her ayın 20'sinde yapacağımız anmalara davet ediyoruz.”

CHP kendi yörüngesinde her daim dönecektir

Bu yörüngenin merkezinde sermaye sınıfı yer almaktadır!

CHP şeflerinden Kılıçdaroğlu ile İnce'yi tüm gerilimlerine, birbirlerinin karşısına sürekli rakip olarak çıkmalarına rağmen neydi bir arada yürüten? Sürekli gerilseler de, özellikle seçim döneminde olduğu gibi birbirlerine güzellmeler yapan noktaya bir anda getiren neler yaşıyordu?

CHP'nin gündeminde Olağanüstü Seçimli Kurultay var. CHP'nin "muhalif" delegeleri kurultayı gerçekleştirebilmek için imza toplamak ve yeterli imza sayısına ulaşmak ile uğraşıyorlar. Kurultayı gerçekleştirme gerekçelerine bakıyoruz. Bir özeleştirici ihtiyacı tarif ediliyor ve Sokrates'in "Bir şeyler değiştirmek isteyen insan önce kendinden başlamalıdır" sözü ile süsleniyor.

Kurultay çalışmasının başını İnce çe-kıyor gibi görünmese de, bu kurultay için hamle yapanlar İnce çizgisinde olanlar. Nam-ı diğer CHP'nin muhalif kanadı. İnce yanlılarının kurultay telaşının başında olduğunu görmemek mümkün değil! Tüm oklar Kılıçdaroğlu'na çevrilmiş durumda.

Gerekçelendirme başlıkları şu şekilde: "Cumhuriyeti layıkıyla savunamadık", "Aynı yöntemle farklı sonuç alamıyoruz", "Kılıçdaroğlu siyasi ömrünü tüketti", "Sağa yaslanarak büyüme hayalleri terk edilmeli", "Tüyük değişmeli." Halktan gelen bir talep olduğu ifade edilen bu kurultay "değişim ve umut"a atfediliyor.

DEĞİŞİM VE UMUT...

Neyi değiştirmek istiyorlar, neyi umut ediyorlar?

Tabandan gelen bir değişim isteği mi; yönetim eksenli koltuk hedefli bir çabamı; huzursuz tabanı kaybetmeden bir hamle yapma ihtiyacı mı?

ÖNE ÇIKAN İNCE VE İNCE İLE DEĞİŞTİRECEĞİNİ DÜŞÜNENLER!

CHP'yi sahiplenen, bazı yerlerinde yönetimde görevde bulunan bir kesim CHP'nin tablosundan rahatsız. Sürekli başarısız olunmasından ve kendilerinin sorunlarına çözüm göremediklerinden CHP'den uzaklaşma eğilimi tepkisel olarak dışa vuruyor. Alışkanlıklarla, belli değerlerle körü körüne bağlılık türkülerini söyleyenleri saymazsak.

Aslında çok değil, 2018 Şubat'ında olağan genel kurul yaptılar. Kılıçdaroğlu neredeyse İnce'nin iki katı oy alarak başkanlığı sürdürdü. Ardından İnce mey-

danların "lideri", cumhurbaşkanlığının ilgi odağı olan bir isme dönüştürüldü. Kılıçdaroğlu ile İnce birkaç ay önce koltuk gerginliği yaşamamış gibi sıcak ve saygılı bir hava yansıttılar. Seçim geçti, bitti. Ardından hüsrarla büyüyen gerginliğe yine tanık olmaya başladık.

24 Haziran seçimleri öncesinde gerici-likten, baskıdan usanan kitleler bir çıkış arayışındaydı. Bu seçim döneminde de tam olarak CHP olmasa da Muharrem İnce, umutların bağlandığı, enerjinin aktığı bir nokta oldu. CHP, İYİ Parti ve Saadet Partisi gibi iki gerici odakla yan yana gelerek hamle yapmaya çalıştı. O da tutmadı. Muharrem İnce oy oranı olarak CHP'nin önünde kapattı seçim sürecini. CHP ile hala bir şeyleri değiştireceğini düşünenler, Kılıçdaroğlu'nu kaldırıp İnce'yi oturtunca toplumsal hayatın

akışına büyük bir müdahale edeceklerini düşünüyorlar.

CHP'nin yönetiminin değişmesi ile önlerinin açılacağını ve bir şeylerin değişeceğini samimice düşünüyor olabilirler. Ama bu bile bir şey ifade etmez, çünkü tam aynı CHP tabanı referandumda, seçimde bağımsız bir irade ile davranmadı. Ortaya konamayan irade ile muhaliflerden veya ayrıkçı davranamayan tabandan nasıl bir değişim çabası öngörülebilir ki? CHP'nin verili yönetiminin de sözde muhaliflerinin de bu süreçlerdeki pespayelikleri ortada. Faturayı birbirlerine keserek onlara umut bağlayan toplumsal kesimlere yanıt verme çabası ve bir de fırsat bu fırsat koltuk savaşlarında yeni bir raund işletmek.

RAHATSIZLIK NOKTALARININ ÇÖZÜMÜ İÇİN DÜZEN SULARINDAN UZAKLAŞILMALIDIR!

Aslında CHP tabanında ve düzlemindeki insanların ülkenin tek adam tablosu, karanlığı derinleştiren gerici-lik vb. karşısında kaygıları büyüyor. Kılıçdaroğlu ve yönetiminin sağcı kesimin oyunu almak için ittifak yönünü buralara çevirmesinden rahatsız. Eren Erdem'in milletvekili seçilmemesi ve ardından tutuklanması bile başlı başına tepki konusu. Tüm bunlar tabanda rahatsızlık noktaları. Kurultay metninde de bu noktalar ifade edilmiş. Sağa yaslanarak yol yürünmesi gerektiği, Kılıçdaroğlu'nun miadını doldurduğu ifade edilen şeyler arasında. Tabanın sözünü söyleyebileceği, CHP'nin yönetimine katkı sunabileceği kanalların tıkandığını ifade eden kurultay çalışması yürütenler, tüyük değişikliğinin de kurultayda kesinlikle tartışılması gerektiğini ifade ediyorlar.

CHP'de vuku bulan, seçimlerin ardı sıra düzen muhalefetine kalan iç krizlerin yansımasıdır. CHP içindeki iki taraf da kendilerinin sözünün geçtiği, istediği veya istediğine yakın bir konumları oldukları sürece el ele yürüdüler. Kurultayın sonucundan bağımsız olarak, sermaye düzeninin çıkarları gerektirse hâlâ da yürüyebilirler. Zira düzen muhalefetine içerisindeki tüm kliklerin kiblesi kapitalist sömürü düzenidir.

Z. İNANÇ

Örtülü ödenekte artık tek söz sahibi: 3.7 milyar emrinde

Başbakanlığı döneminde rekorlar kırarak harcadığı, Cumhurbaşkanı seçilmesinden sonra ortak olduğu örtülü ödenek, artık tamamen AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kullanımına geçti. Erdoğan, bu yıl 3 milyar 756 milyonluk bir tutarı tek başına harcayabilecek.

"Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi"ne geçişi düzenleyen 703 sayılı KHK ile, örtülü ödenek harcamaları da cumhurbaşkanının tasarrufuna geçti.

2018 yılı için 3.7 milyar TL anlamına gelen ödeneğin tariflenen amacı ise dik-

kat çekici: "Kapalı istihbarat ve kapalı savunma hizmetleri, devletin milli güvenliği ve yüksek menfaatleri ile devlet itibarının gerekleri, siyasi, sosyal ve kültürel amaçlar ve olağanüstü hizmetlerle ilgili Devlet ve Hükümet icapları için kullanılmak üzere..."

Erdoğan, diğer idare bütçelerindeki örtülü ödeneklerin de kullanılma yeri, hesapların tutulma yöntemini de belirleme yetkisine sahip olurken, bu yetkinin kullanımında maliye bakanı ve ilgili bakanın imzaladığı kararnameden de

vazgeçildi.

ÖRTÜLÜ ÖDENEĞİN GEÇMİŞİ

AKP'nin hükümet olduğu 2002'den bu yana örtülü ödenek adı altında 15 milyar liraya yakın para harcanırken bu rakam önceki hükümetlerin harcadığı miktarın çok üzerinde. Bu harcamanın son yıllarda büyük artış göstermesiyse dikkat çekici. 2003-2014 arasında 7 milyar 93 milyon lira örtülü ödenek harcaması yapılırken, geri kalan yaklaşık 7.9 milyar TL ise günümüze dek harcandı.

Star Rafineri’de zehirlenme sonrası polis yığıldı, işçiler tepkili

İzmir Aliğa’daki Star Rafineri inşaatında çalışan işçiler 17 ve 18 Temmuz’da bir kez daha toplu zehirlenme yaşadılar.

17 Temmuz’da akşam yemeğinde verilen köfteden zehirlenen işçiler hastaneye kaldırıldı. Akşam yemeğinden sonra gece şantiyede kalan işçilere de aynı yemek verildiği için zehirlenme devam etti.

18 Temmuz’da sabahtan itibaren işçiler hastaneye kaldırılırken, Aliğa Devlet Hastanesi’nde yer olmadığı gerekçesiyle işçilerin bir kısmı Menemen Devlet Hastanesi’ne sevk edildi. Yemekten zehirlenen toplam işçi sayısı 700’ü buldu.

Star Rafinerisi’nde çalışan işçiler Ege İşçi Birliği’ne gönderdikleri mesajlarla tepkilerini dile getirirken, gazetemize konuşan işçiler zehirlenme sonrası polisin şantiyeye yığılmasına tepki gösterdi.

“AKYILDIZ FIRMASI ESKİ BAKANIN EŞİNE AİT”

Menemen Devlet Hastanesi Acil Servisi’ne “doldu” diye işçilerin alınmamasına tepki gösteren bir işçi, “Yemekhanenin önü ise sermayenin adamları tarafından tutulmuş olay çıkmasın diye. İşte adalet böyle işliyor Tekfen’de” dedi.

Tekfen taşeronuna bağlı çalışan bir başka işçi “Eski bakanın eşine ait olan Akyıldız yemek şirketi işçilerin hayatını

kârı uğruna hiçe sayıyor. Star, Socar, Tsgü buna göz yumuyor, savcısı susuyor, emniyet müdürü işçiyi tehdit ediyor. Yasa, hukuk arasan yok” diye konuştu.

İşçilere yemek yerine kahvaltılık vermeye başladığını belirten Gemont taşeronu işçisi, akşam işçilerin eylem yapmasından korkulduğu için kampa alınmadıklarını belirtti.

“POLİS, PATRONLARIN TARAFINI KORUYOR”

Gemont’tan bir diğer işçi bugünkü polis yığınağına değinerek, daha önce zehirlendiklerinde de polis tarafından tehdit edildiklerini hatırlattı. “İşçiler olarak önce yemekhane önünde toplandık ardından da Çayağzı kampına kadar yürüyüp oradan Aliğa merkeze yürüyüş

yapacaktık” diyen işçi, sonrasında polisin tehditleriyle karşılaştıklarını şu ifadelerle anlattı:

“Gece saat 00.00’da emniyet amiri, ‘Yaptığınız yasa dışıdır, hepinizi gözaltına alırım’ ifadeleriyle bizi tehdit ederek ‘Devletin bana verdiği yetkiyi sonuna kadar kullanırım’ demişti. Bu yetkiyi işçileri onlarca kez zehirlenmiş patronlara karşı neden kullanmıyorlar? Çünkü o kapının diğer tarafını korumak için oradalar. Yalnız bu işçi bir daha patlarsa o kapıdaki polis sayısı koruduğunuz tarafı kurtarmaya yetmez.”

“BU ZEHİRENME PSİKOLOJİK” DİYEN AKYILDIZ’DAN HESAP SORUN”

Rafineriden bir işçi çevik kuvvetin şantiyeye yığılmasına şöyle tepki göster-

di: “Star Rafineri önü çevik kuvvet dolu. Soruyorum ne için bu, polisler kimi koruyor. Yüzlerce arkadaşımız yemekten zehirlenirken şimdiye kadar neden bir soruşturma bile açılmadı. Akyıldız yemek firması utanmadan ‘Biz birçok üniteye yemek veriyoruz, bu zehirlenmeler psikolojiktir’ diye açıklama yapıyor. Polisler bu açıklamayı yapanlardan hesap sorsun, hastanede onlarca arkadaşımız yatıyor. Star’da elden para verme, temiz kâğıdı uygulaması, kötü yemek veren onlar. Sırtımızdan rant elde edip yan gelip yatanlar onlar. Peki bu polisin ne işi var orada, kimin güvenliği için orada, kimden emir alıyor bunlar.”

“BUGÜN HAKKIMIZI ARAMAZSAK, YARIN ÇOCUKLARIMIZA NE DİYECEĞİZ!”

Son olarak ortak hareket edip birlik olmanın önemini vurgulayan işçiler, yemeğe çıkmama, üretimi durdurma çağrısı yaptı:

“Bugün direnmezsek, bugün bir adım atmazsak yarın çocuklarımıza ne anlatacağız. ‘Zehirlendik sustuk siz de susun, hak aramayın’ mı diyeceğiz. Bütün arkadaşlara çağrımız: Yemeğe çıkmayalım üretim yapmayalım. Bugün bunu yapmazsak yarın daha da geç olacak.”

301 madencinin katledilmesine ilişkin davanın sonuçlanmasının ardından Ankara’ya yürüyüş yapan aileler 16 Temmuz günü Hakimler ve Savcılar Kurulu (HSK) önünde basın açıklaması yapmak isterken valiliğin eylem yasağı gerekçesiyle polis saldırısına uğradı.

SORUMLULARIN AKLANACAĞINI TAHMİN EDİYORDUK!

Aileler aynı gün saat 18.00’de Mülkiyeliler Birliği’nde bir forum gerçekleştirdiler. Forumda İsmail Çolak söz alarak ‘80’li yılların başında madende çalışmaya başladığını belirtti. Çolak şunları ifade etti: “Bu şirket daha küçükken ben orada iş kazasına şahit olmadım. Ne zaman ki şirket büyümeye başladı, iş güvenliği önlemleri o zaman alınmamaya başlandı. Kâr hırsı yüzünden bu katliam gerçekleşti. Kimse bizi kandırmasın bu son yıllarda dünyada gerçekleşen en büyük maden katliamıdır. Bizim mahke-

me heyetine itirazımız oldu. Başından beri dosyayı takip eden mahkeme heyeti dosyadan el çektiler. Sonra bu kararı veren hakim davaya atandı. Bu hakim daha önce maden davalarında verdiği ve sorumluları aklayan kararları var. Bu davada da sorumluları aklayan bir karar vereceğini tahmin ediyorduk ve öyle de oldu. Biz artık hukuka güvenmiyoruz. Bir gün olacak bu kararı veren insanların da adalete ihtiyacı olacak.”

İsmail Çolak’ın ardından katliamda yaşamını yitiren Bilal Malkoç’un annesi Fatma Malkoç söz alarak; “Biz çocuklarımızın kanı yerde kalmasın diye adalet yürüyüşüne çıktık. Oğullarımızı toprağa verdik, torunlarımızı toprağa vermeme için onların geleceği için buradayız. Adalet arıyoruz” dedi.

Somalı ailelere polis saldırısı

HAK ARAYANLARIZ; BU YÜZDEN BİBER GAZIYLA KARŞILADILAR!

Uğur Çolak’ın annesi Gülsüm Çolak da şunları ifade etti: “Biz adet nedir, hukuk nedir bilmiyorduk. Biz devletimize güveniyorduk, ne gerekiyorsa yapar diyorduk. Katledilen 301 madenci bize çok şey öğretti. Adalet nedir, hukuk nedir, mücadele nedir bunları öğretti. Bu zamana kadar görmediklerimizi bize gösterdi, hak aramanın ne olduğunu gösterdi. Davadan böyle bir kararın çıkacağını biliyorduk. Adil bir karar beklemiyorduk. Karar çıkınca biz de adalet aramak için Ankara’ya yola çıktık. Bizi çok güzel karşıladılar çiçekle karşılayacak değillerdi ya, biz ezilenden yanayız,

hak arayanlarımız bu yüzden biber gazıyla karşıladılar, üzerimize saldırdılar.”

MADENCİ ANITINA KARANFİL BIRAKILMAK İSTENİRKEN SALDIRI

Aileler ve foruma katılanlar günün son programı olarak saat 19.30’da Madenci Anıtı önüne karanfil bırakmak için Mülkiyeliler Birliği’nden ayrıldılar. Olgunlar Sokak’ta polis plastik mermi ve biber gazı ile kitleye saldırarak karanfil bırakılmasına izin vermedi. Polis saldırısına sloganlarla karşılık veren kitleye polis bir kez daha saldırarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Saldırı sırasında gözaltına alınanlar oldu.

Saldırı sonrasında Mülkiyeliler Birliği’ne doğru yürüyüşe geçen aileler ve desteğe gelenler Konur Sokak başında polis saldırısını alkışlarla protesto ederken polis bir kez daha ailelere ve desteğe gelenlere saldırdı.

Sınıfın biriken öfkesini devrime yöneltmeliyiz

Seçim sonuçlarında işçi kenti olarak anılan kentlerde AKP birinci parti oldu yine. Bu durum ayrı bir değerlendirme konusu olsa da, bu sonuç "işçiler hallerinden memnun" gibi yanılsama yaratan bir fikir ortaya çıkarıyor.

İşçiler hallerinden memnun mu? Mevzi direniş kategorisine dahi giremeyecek kibrit alevi gibi yanıp sönen işçi refleks eylemlerinin çokluğu işçilerin hallerinden hiç ama hiç hoşnut olmadıklarını gösteriyor.

Bursa'da "Rönesans Holding tarafından yaptırılan bin 355 yataklı Bursa Şehir Hastanesi şantiyesinde çalışan inşaat işçileri koşullarının düzeltilmesi talebiyle iş bıraktı."

"Kocaeli'nin Derince ilçesinde ücretlerini alamayan 2 işçi, inşaat alanındaki kule vince çıktı."

"Sakarya'da inşaat işçileri gasp edilen ücretleri için kule vince çıkarak eylem başlattı."

"Antep'te Şireci Tekstil fabrikasında gasp edilen haklarını isteyen işçiler iş bıraktı."

Flormar, CSUN, MAPA, Süperpak işçilerinin sürdürdükleri direnişler sendikalar örgütlülükler içinde yer alsın da diğer işçi eylemlerinden çok farklı yerde durmuyor. Kendiliğindenlik çerçevesini aşmış değil.

SINIFIN KENDİNE GÜVENİ YOK

Yukarıdaki örnekler son iki üç ay içinde yaşananlar. Ama yıllardan beri benzer işçi direnişleri gerçekleşiyor. Hafızalarda daha canlı diye son örneklerden birkaçını sıraladık.

Görüldüğü gibi ödenmeyen ücretler,

kötü çalışma koşulları vb. gibi sorunlar karşısında işçilerin refleks eylemleri gündemden düşmüyor. Bir saatlik iş durdurma eylemi dahi olsa, bu eylemin gerçekleşmesi sürecinde bir örgütlülük mutlaka oluşuyor. Ama bunu kalıcılaştırmak, güçlendirmek ve gerçek bir taban örgütlülüğüne dönüştürmek noktasında zaaf lar ve zayıflıklar yaşanıyor.

Çünkü işçilerin kendine güveni, ve gerçek anlamda sınıf olma bilinci yok. Bir işçi arkadaşını temsilci seçerken, temsilciliği daha iyi yapacağı için değil, kendisi yapamayacağı için seçiyor. Temsilci seçtikten sonra da deyim yerindeyse tüm direniş iradesini temsilciye bırakıyor.

İŞÇİLERİN KENDİLERİNE GÜVENİNİN OLUŞMASINDA BİR ÖRNEK: GREİF İŞGALİ

Greif işgali öncesinde sınıf devrimcilerinin taban örgütlülüğü oluşturma konusunda kat ettiği bir mesafe var. Ancak asıl mesafenin direniş sırasında alındığı temel bir gerçek. Greif işgaline ilk günlerde kendiliğinden katılan işçiler bile direnişin ilerleyen günlerinde direniş bırakanlar da olmasıyla birlikte, direnişe kendilerine güven duygusunu kazanarak devam ettiler.

Hak arama eylemlerine devletin kara propagandasının etkisiyle "terörist eylem" diye bakan kadınlar, Boğaziçi Köprüsü'ndeki işgali örgütlediler ve eyleme katıldılar.

Greif Direnişi'nin sınıf adına temel kazanımı direnişte yer alan her işçinin kendine güven kazanmasıdır.

Direnişe katılan işçilerin çoğunluğu AKP'li ve MHP'liydi. Oy verdikleri par-

tiden destek istemeye gideceklerini söylediler. Sınıf devrimcileri onları engellemedi. Döndüklerinde ise destek alamadıkları gibi bu partilerin gerçek yüzlerini gördüler. Direnişin coşkusuyla, umduklarını bulamadıkları için umutsuzluğa düşmek yerine, kendine ve sınıfının gücüne güvenerek direnişe dahil oldular.

Her işçi, emekçi direnişi sınıf mücadelesi tarihinde bir birikim olarak yerini alır. Bu yanı sıra Greif Direnişi, taban örgütlülüğünün gerçek karşılığı olarak tarihte yerini aldı. Greif'te sonuna kadar direnen her işçi, sınıf devrimcisi olmadı ama direnişe özne olarak katılan bir işçi oldu.

Tek adam rejimine oy verenlerin azımsanmayacak bir çoğunluğunun işçi, emekçi olması karamsar düşüncelere yol açıyor. Ne var ki asıl belirleyici olan seçim oyununda verilen bir oy değil, her an refleks eylemlere yol açan biriken ve tepkiye dönüşen öfkedir. Sınıfı devrime kazanmanın en önemli yolu, işçilerin seçim oyununda verdiği oydan çok, biriken öfkesini esas almaya bağlıdır.

İşçi, emekçilerin patlayan öfkeleriyle başlayan direnişlerde kendilerine güvenen özneler olması, öfkenin devrim yoluna akması anlamına gelir. İşçi, emekçiler eylemlerinde kendine güvenen sınıf bilinçli özneler olmadığında öfke, kötü bir ifade ama gerçeklik, refleks eylemler de hava boşaltma eylemlerine döner. Bu yüzden sınıf devrimcileri için öncelikli hedef Greif Direnişi'nde olduğu gibi, işçileri direnişin özneleri haline getirmeye çalışmaktır.

H. ORTAĞI

Chinatool Otomotiv işçileri: Vazgeçmiyoruz!

Gebze Plastikçiler OSB'de bulunan Chinatool Otomotiv'de (CT) 13 Temmuz'da, işkolu davasının bir duruşması daha görüldü. Bir önceki mahkemede istenen işkolu raporu iletilmediğinden mahkeme bir kez daha ertelendi. Bir sonraki mahkeme 20 Eylül tarihinde gerçekleşecek.

Kadın işçilerin yoğun olduğu fabrikada, patronun sendikalaşma hakkını gasp etmek için işkolunu farklı gösterme tutumuna karşı belli aralıklarla günler süren eylemler gerçekleştirildi. Bir yandan da işkolu tespit davası sürüyor. Bilirkişi raporu olmasına rağmen önceki mahkemelerde patronun avukatı itirazda bulundu.

CT patronu her süreci zaman kazanmak için kullanıyor, sendikacı olarak çalışmayı ve sözleşme hakkını öteleyiyor. CT işçileri, "CT'ye tercih ettiğimiz Petrol-İş Sendikası mutlaka ama mutlaka girecek" diyerek vazgeçmediklerini ifade ediyorlar.

Mata Otomotiv'de işkolu davası sonuçlandı

Tuzla Serbest Bölge'de bulunan Mata Otomotiv fabrikasında işçiler Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olmuş ve sendikal yetkiyi engellemek isteyen patron da işkoluna itiraz etmişti.

İkisi temsilci 29 işçinin işten atılması ile gündeme gelen Mata Otomotiv'de aylardır süren yetki davası sonuçlandı.

İşçilerden aldığımız bilgiye göre; 12 Temmuz'da yapılan son duruşmada fabrikanın metal işkolunda olduğuna dair karar verildi. Böylece fabrikada yetkili sendika olarak Birleşik Metal-İş kalmış oldu.

BDSP'den 60. gününde Flormar direnişine ziyaret

Flormar işçilerinin, Petrol-İş Sendikası'na üye olmaları nedeniyle işten atılmalarının ardından başladıkları direnişi 60. gününde (13 Temmuz) Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) ziyaret etti.

"Flormar işçisi kazanacak, işçi sınıfı kazanacak! İşgal, grev, direniş!" şiarlı pankartla direniş alanına gelen BDSP'ileri Flormar işçileri sloganlarla karşıladı.

Ziyarete konuşma yapan BDSP temsilcisi, Flormar işçilerini selamladı, ilk günkü gibi mücadele direncinin ve birliğin korunmasının önemli olduğunu söyledi. BDSP temsilcisi, Flormar işçisinin kazanımının işçi sınıfının kazanımı

olacağını belirterek, direnişin kazanması için 'işgal, grev, direniş' bakışıyla hareket etmek gerektiğini vurguladı.

Konuşmanın ardından Gebze İşçilerin Birliği Derneği Müzik Topluluğu tarafından kısa bir dinleti sunuldu. Hep birlikte türküler söylenerek halaylar çekildi. Topluca fotoğraf çekilmesinin ardından, fabrikada öğle yemeğine çıkan işçilere seslendirildi.

Yemek sonrasında, direnişçi işçilerin bir kısmı Cuma namazı çıkışında bildiri dağıtmaya gitti. İşçilerin dönmesinin ardından, *Kızıl Bayrak*'ın son sayısı işçilere ulaştırıldı.

Somali ailelerle dayanışma için 14 Temmuz'da İzmit'te bulunan Flormar direnişçileri, Flormar ve Yves Rocher mağazalarının önünde eylemler gerçekleştirdiler.

Mağazaların önünde yaptıkları konuşmalarla sendika düşmanlığı, işten atılmaları ve 61 gündür sürdürdükleri direnişlerini anlattılar. İzmitli tüm işçi ve emekçileri Flormar'ı ve Yves Rocher'yi boykot etmeye çağırıldılar.

"Flormar'ı/Yves Rocher'yi boykot!", "Hak, hukuk yoksa barış da yok!", "Direne direne kazanacağız!" sloganlarının atıldığı eylemler alkışlarla sonlandırıldı.

Dar tanımlı işsizlik yükselişe geçti

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), ülkedeki işsizlik sorununu tam olarak yansıtmayan 'dar tanımlı' iş gücü istatistiklerini açıkladı. İşsizlik oranının, kısmi düşüşünün sona erdiği ve yükselişe geçtiği, mevsim etkilerinden arındırılmış verilerle ortaya serildi.

Nisan ayı işgücü istatistiklerine göre, işsizlik oranı geçen yıla kıyasla 0,9 puan düşüşle yüzde 9,6 olarak açıklandı. Aynı kapsamda istihdam oranı da 0,7 puan artış kaydederek yüzde 47,9 oldu.

İstihdamda sektörler göre dağılım ve bir yıllık değişim konusunda şu veriler sunuldu: "İstihdam edilenlerin %18,3'ü tarım, %19,5'i sanayi, %7,4'ü inşaat, %54,8'i ise hizmetler sektöründe yer aldı. Önceki yılın aynı dönemi ile karşılaştırıldığında tarım sektörünün istihdam edilenler içindeki payı 0,6 puan, inşaat sektörünün payı 0,4 puan azalırken, sanayi sektörünün payı 0,4 puan, hizmet sektörünün payı 0,5 puan arttı."

Dar tanımlı işsizlik oranının, mevsim etkilerinden arındırılmış verilerinde ise işsizlik oranının Nisan ayında artışa geçtiği görüldü. Bu artış eğilimi, TÜİK'in ve burjuva medyanın "işsizlik tek hanelere düştü" çarpıtmasını da gözler önüne serdi.

İşsizlik oranı 4 aydır sabit seyrettiği yüzde 9,9'dan yüzde 10,3'e çıktı. Tarım dışı işsizlik oranı da yüzde 12,2'ye yükseldi. İstihdam oranı önceki aya kıyasla 0,1 puan düşüşle yüzde 47,6 oldu. İş gücüne katılım önceki aya kıyasla 0,1 puan artış gösterdi, bununla birlikte son 8 aydır yüzde 53,0-53,1 seviyesindeki seyrini sürdürdü.

CSUN işçilerinden İŞKUR önünde eylem

Fabrikada üretimin durmasıyla birlikte aylardır maaşlarını alamayan CSUN işçileri, 17 Temmuz'da Çalışma ve İş Kurumu (İŞKUR) İstanbul İl Müdürlüğü önünde eylem gerçekleştirdi.

İŞKUR'a yakın bir mesafede araçlarından inen işçiler "Çinli patronu uyarıyoruz CSUN'u biz batırmadık. Bedelini de biz ödemeyeceğiz" pankartını açarak yürüyüşe geçtiler. Binanın bulunduğu ara sokak polis barikatıyla kesilirken basın açıklaması burada yapıldı.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu burada yaptığı açıklamada, CSUN'da uzun süredir so-

runların devam ettiğini söyledi. Firmanın serbest bölge avantajı ve hükümetin teşviklerinin yanı sıra işçilerin sömürsüyle sermayesini katladığı ifade eden Serdaroğlu "İşçilerin bugün yaşadığı bu mağduriyeti kabul etmemiz mümkün değildir" dedi. CSUN patronunun da serbest bölgedeki diğer patronlar gibi hükümsüz adımlar atarken hiçbir engelle karşılaşmamasını teşhir etti. Çin Konsolosluğu ile yaptıkları görüşmeye de değinen Serdaroğlu, "Çin devletinin buraya yaptırım yapma şansı oradaki yasalara göre bulunmuyor" dedi.

Son çare olarak İŞKUR önüne geldik-

lerini söyleyen Serdaroğlu, "Eğer burada da işçilerin yaşadığı sorunlara sağır kalırsa bunun arkası da gelecektir" diye konuştu.

Gerekirse Ankara'da serbest bölge müsteşarlığı, bakanlık ve sarayın önüne gideceklerini söyleyen Serdaroğlu, "CSUN işçileri fabrikayı terk etmeyecek, mücadeleyi sonuna kadar sürdürecektir. Bir kuruluşu dahi o patronlara vermeyecek. Sonuna kadar mücadele edecek ve haklarını alacak" dedi. Hazırlanan dosya İŞKUR İl Müdürlüğü'ne verilirken işçiler de bekleyişi sürdürdü. Dosyanın teslim edilmesiyle eylem sonlandırıldı.

Şeker fabrikasında işçi kıyımı

Erzurum şeker fabrikası işçileri işten çıkarıldı.

10 Mayıs tarihinde 287 milyon liraya Albayrak Turizm Seyahat İnşaat Ticaret A.Ş.'ye satılan fabrikanın işçilerinin işine 9 Temmuz Pazartesi günü itibarıyla son verildiği öğrenildi.

Şeker fabrikalarının özelleştirilmesi sürecinde iş güvencesinin gündeme gelmesi nedeniyle, daha önce AKP ilçe başkanı da dahil olmak üzere çeşitli kesimler tarafından işçilere iş güvencesi sözü verildiği öğrenildi.

KHK zulmü akrabaya sıçradı

Öğretmen olma umuduyla Milli Eğitim Bakanlığı'nın sözleşmeli öğretmen sözlü sınavlarına giren adaylardan yakınları ihraç edilmiş olanlar skandal bir uygulama ile karşılaştı.

OHAL KHK'sı ile bir yakını ihraç edilmiş adaylar, akrabaları suçlamalardan beraat etmiş olsa bile MEB'in mülakatında baraj altında bırakılarak öğretmen olma şansını kaybetti.

MEB'in sözleşmeli öğretmen atamaları için sözlü sınav sonuçları aylar sonra açıklandı. Sınava giren 60 bin öğ-

retmen adayından yüzlercesinin ihraç edilen yakınları nedeniyle atama baraj puanının altında puan verilerek mülakatla elendikleri ortaya çıktı. OHAL KHK'sı ile ihraç edilen yakınlarının beraat ettiğini açıklayan adaylar ise MEB uygulamasına isyan etti. "FETÖ" gerekçesiyle kapatılan üniversitelerden mezun olan öğrencilerin birçoğunun da baraj altında bırakıldığı öğrenildi.

"KPSS'den 90'ın üzerinde puan alan meslektaşlarımıza mülakatta 50 verildiğine tanıklık ettik. İşte MEB'in adaleti"

diyen Eğitim Sen Genel Başkanı Feray Aytekin Aydoğan şunları ifade etti: "Mülakat uygulaması AKP iktidarı ile kadrolaşmanın, liyakati yok etmenin fiili aracı haline getirildi. Önce okul idarecilerinin belirlenmesi, sonra öğretmen atamaları ve 15 Temmuz sonrası yayımlanan KHK ile de proje okullarına öğretmen alımı da mülakat kriterine bağlanmıştır. Sayısı yarım milyona ulaşan, umudunu kaybeden ataması yapılmayan öğretmenlere mülakat uygulaması ile birlikte adaletsizliğin örgütlü hali yaşatıldı."

Kamuda sendika yasağı genişletildi

703 sayılı yeni rejime "uyum" adı altında çıkarılan KHK'da yapılan düzenlemelerden biri de kamuda belli çalışanlara yönelik sendika yasağını genişletmek oldu.

Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği çalışanlarına yönelik yasak diğer bazı kurumları da kapsayacak şekilde genişletildi.

Kamu çalışanlarının sendikal hakla-

rını düzenleyen Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Yasası'nda, 703 sayılı KHK ile sendika kurma ve üyelik yasaklarını düzenleyen maddede değişiklik yapıldı. Yeni sistem ile birlikte birçok kurum ve kuruluş Cumhurbaşkanlığı'na bağlandı.

Yasada Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği'nde çalışan kamu görevlilerine sendika üyesi olma ve sendika kurma

yasağı bulunuyordu. KHK ile kapsam biraz daha genişledi. Buna göre Cumhurbaşkanlığı merkez teşkilatında, bağlı kurullarında ve Diyanet İşleri Başkanlığı, Savunma Sanayi Başkanlığı ile İletişim Başkanlığı hariç olmak üzere bağlı kuruluşlarda çalışan kamu görevlileri de sendikalara üye olamayacak. Ayrıca sendika da kuramayacaklar.

BES sovgunu küçük işyerlerine taşınacak

Kıdem tazminatı için işçi emekçinin brüt asgari ücretinden prim kesilirken, Temmuz sonunda 10-49 arası çalışanı olan 200 bin işyerinde, 45 yaş altı 4.5 milyon işçi ve emekçi patronları tarafından otomatik olarak Bireysel Emeklilik Sistemi'ne (BES) dahil edilecek.

BES'e otomatik katılımın 2018 yılı son

etabı Ağustos'un ilk haftasında başlayacak.

Otomatik BES ile emekçilerin ücretinden yüzde 3 kesinti yapılacak.

İlk etapta, 2017'nin Ocak ayında, bin ve binin üzerinde kişinin çalıştığı fabrikalarda otomatik BES uygulamasına geçildi. Geçen yılın Nisan ayında 250-1000

arası kişinin çalıştığı işyerleri BES'e dahil olurken, Temmuz'da da 100-250 arası kişinin çalıştığı işyeri dahil edilmişti.

Ağustos'un ilk haftasından itibaren 10-49 arası emekçinin çalıştığı işyerlerinde 4.5 milyon işçi ve emekçi daha, ücretlerini, otomatik BES'e dahil edildiği için yüzde 3 kesintili alacak.

"Sağlıkta şiddet, dönüşüm politikalarının sonucu"

Sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin son örneği Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde gerçekleşti. 17 Temmuz gece saatlerinde hastanenin çocuk acil servisinde görevli Pediatri Asistanı Dr. Bahattin Yalçın, kaldırım taşıyla saldırıya uğrayarak ağır yaralandı.

Hastanede yoğun bakımda tedavisi devam eden Yalçın'ın uğradığı saldırı sonrası SES ve TTB, sağlıkta şiddeti kınayan ve sağlıkta dönüşüm politikalarına dikkat çeken yazılı açıklamalar yayınladı.

KESK'e bağlı Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Merkez Yönetim Kurulu tarafından, "Yaşatırken ölmek istemiyoruz" başlığıyla yayınlanan açıklamada, sağlıkta dönüşüm politikalarının bir sonucu olarak şiddetin arttığına değinildi. İktidarın sağlık çalışanlarını hedef göstermesinin sonucunda sağlık çalışanlarıyla hasta yakınlarının karşı karşıya getirilmeye çalışıldığına dikkat çekilen açıklamada, "Sağlık ortamı sürekli olarak çatışma ortamına çekilmeye çalışmıştır" denildi.

Seçimlerden önce Suruç Devlet Hastanesi'nde yaşanan saldırının hatırlatıldığı açıklamada, "Sağlıkta yaşanan şiddetin birinci derece sorumlusu iktidar ve Sağlık Bakanlığı'dır" vurgusu yapıldı. "Yapılması gereken sağlıkta dönüşüm programının durdurulması ve sağlık hizmetlerinin uygulandığı alanlarda sağlık değerlerinin temeli olan demokratik-barışçıl bir güven ortamına dönüştürülmesidir" ifadeleriyle devam eden açıklamada, çalışanları ve hastaları karşı karşıya getiren politikaların vazgeçilmesi, şiddet uygulayanların cezasız kalmaması talepleri dile getirildi.

Türk Tabipleri Birliği'nden (TTB) yapılan açıklamada, sağlık talebine yanıt verecek hizmet olanaklarının bulunmadığına değinildi. Bununla birlikte, iktidarın şiddeti önlemeye dönük gerekli yasal düzenlemeleri ve adımları atmadığı üzerinde durulan açıklamada, sağlıkta şiddeti önleme yasasının derhal çıkarılması talep edildi.

Sermayenin yeni gözde alanı

Güneş paneli sektörü

Yenilenebilir enerji kullanımı 30 sene öncesinde sıfıra yakınken bugün sermayenin özellikle yöneldiği alanlardan biri. Hem yenilenemez enerji kaynaklarının sonunun yaklaşması hem de yenilenebilir enerjinin daha ucuza daha fazla verim sağlaması bu alana yönelişin gerekçelerinden. Örneğin 2005'te 55 ülke bu konuyla ilgilenirken, 2010 itibariyle 100'den fazla ülke yenilenebilir enerjiye ilişkin birtakım hedefler belirlemiş ve politikalar geliştirmişlerdir. Somut veriler sunmak gerekirse; dünya çapında hükümetlerin yenilenebilir enerjiye verdikleri destek 2007 yılında 41 milyar dolar ve 2008 yılında 44 milyar dolar iken, 2009 yılında 57 milyar dolar seviyelerine çıkmıştır. Bu alanda uluslararası anlamda aşağıdaki teşviklerin de uygulanması ile sektörün büyümesi hız kazanmaktadır:

- Sabit Fiyat Garantisi (Feed-in-Tariff)
- Prim Garantisi (Premium)
- Kota Uygulamasına Dayalı Yeşil Sertifikası
- İhale Teşvikleri
- Yatırım Teşvikleri
- Vergi Muafiyetleri ve İndirimleri

Güneş enerjisi de sermayenin gözde yenilenebilir enerji kaynaklarından biridir. Uluslararası Yenilenebilir Enerji İdaresi'nin verilerine göre küresel olarak solar kapasite geçen yıl 10 GW'den neredeyse 400 GW'ye yükseldi. Bunda güneş enerjisinin yüksek kârlılık oranı belirleyicidir. Öyle ki yeryüzüne her yıl düşen güneş ısınım enerjisi, yeryüzünde şimdiye kadar belirlenmiş olan fosil yakıt haznelerinin yaklaşık 160 katıdır. Ayrıca yeryüzünde fosil, nükleer ve hidroelektrik tesislerinin bir yılda üreteceği enerjiden 15 bin kat kadar daha fazladır.

Güneş enerjisi sektöründe pazarı Çin ve ABD tutmaktadır. Bu açıdan pazar payı büyüklüklerine göre sektördeki ilk on şirkete ve menşelerine bakmak yeterli olacaktır:

1. Yingli Solar – (Çin)
2. First Solar – (ABD)
3. Trina Solar – (Çin)
4. Canadian Solar – (Çin)
5. Suntech – (Çin)
6. Sharp Solar – (Japonya)
7. Jinko Solar – (Çin)
8. SunPower – (ABD)
9. REC Group – (Norveç)
10. HanwhaSolarOne – (Çin)

ABD ile Çin arasındaki ticaret savaşının iyiden iyiye kendini göstermesi güneş paneli sektörünü de etkilemiştir. Çinli güneş paneli üreticilerine yönelik uygulanan ek gümrük vergileri vb. uygulamalarla ABD, bu alanda karşısındaki güçlü rakibini saf dışı bırakmaya çalışmaktadır. Bu kararlar birlikte 4 yıl boyunca Çin'den ithal edilen güneş panelleri, modülleri ve pillerine 2018'de yüzde 30, 2019'da yüzde 25, 2020'de yüzde 20 ve 2021'de yüzde 15 gümrük vergisi uygulanacak. Bu kararın Amerikalı üreticilerin ABD Uluslararası Ticaret Komisyonu'na (ITC) yaptıkları şikayet üzerine alındığı biliniyor.

Güneş enerjisinden temelde elektrik üretimi ve sıcak su elde etmek olmak üzere iki şekilde yararlanılmaktadır. Sıcak su elde etme düzlemsel güneş kolektörleri ile gerçekleştirilmekte ve esasta konutlarda kullanılmaktadır. Güneş ısınım enerjisinin elektriğe çevrilmesi ise güneş pilleri olarak da bilinen fotovoltaik piller ile sağlanmaktadır. Çin ve ABD sermayesinin yoğunlaştığı dal da işte bu fotovoltaik pillerin üretimidir.

Özellikle 2017 yılı itibariyle Türkiye'de de güneş paneli fabrikalarında bir çoğalma görülmektedir. Bu fabrikaların çok büyük bir çoğunluğu da Yerli Teşvik Belgesi'ne sahip. Bu teşvik programı sayesinde sermayedarlar KDV istisnası, gümrük vergisi muafiyeti, vergi indirimi, sigorta primi desteği, yatırım yeri tahsisi, faiz desteği gibi birçok kolaylıktan yarar-

lanabiliyor. İşgücünün ucuz ve yoğun olduğu Türkiye, devletin, işçinin cebinden alıp patrona verdiği bu teşvik sistemiyle de yabancı sermayedarlar açısından özellikle cazip bir ülke haline geliyor. Bu kolaylıklar uluslararası sermaye için tüm sektörlerde olduğu gibi güneş paneli alanında da Türkiye'yi bir odak haline getiriyor.

Türkiye'de Çin sermayesine ait fabrikalar ağırlıkta yerli girişimler de son dönemde artmaya başladı. Bu kapsamda baktığımızda güneş paneli fabrikaları Tuzla-Gebze-Kocaeli hattı ile İç Anadolu'da bir yoğunluk kazanıyor. Marmara hattında lojistik kolaylıktan da kaynaklı yabancı sermaye ağırlıkta, iç ve Güneydoğu Anadolu'da yabancı ortaklı yerli sermaye girişimleri çoğunluktadır. Tuzla'da bulunan HT Solar fabrikası Türkiye'deki en büyük güneş paneli fabrikalarından biri. Yine Tuzla'da bulunan ve şimdi iflas eden CSUN fabrikasından ayrılarak kurulan HT Solar ilk kurulduğu 2017 yılında 400 MW kapasiteli üretime başlamışken 1 yıl gibi kısa bir sürede üretim kapasitesini iki katna çıkararak 800 MW'ye ulaşmıştır. 2017 yılında Gebze Organize Sanayi Bölgesi'ne kurulan, Romanya ve Bulgaristan'da da fabrikaları bulunan Smart Solar ise şu anda 800 MW'lik üretim yapmasının yanı sıra tam kapasite üretim yapmaya başlamasıyla beraber 1200 MW'ye ulaşarak Türkiye'nin en büyük güneş paneli fabrikası olacaktır. Yine Kocaeli İMES'te bulunan

Marsun fabrikası da 2016'da 300 MW olarak başladığı üretim kotasını 2018'de 370 MW'ye çıkartmasıyla, bu sektördeki giderek büyüyen sermaye yatırımlarından biri haline gelmiştir. Mersin'de 2016 yılında kurulan yerli güneş paneli fabrikası Jurawatt da sektördeki büyük fabrikalardan biri.

Güneş paneli sektörü halihazırdaki fabrikaların yanı sıra yeni yatırımların konusu olmaya da devam ediyor. Zorlu Holding'e bağlı Zorlu Enerji CEO'su Ömer Yüngül 2015'te yaptığı bir açıklama ile Türkiye'nin bu işi yapmak için yeterli insan ve bilgi kaynağına sahip olduğunu belirterek bu sektöre 500 milyon dolarlık bir yatırım yapmaya hazır olduklarını ifade etmişti. Bu yönelimi beyan etmesinin ardından 2017 yılında ise aynı zamanda bölge distribütörlüğünü yaptığı, sektörün dünya pazarındaki ikinci sırasını tutan ABD'li First Solar ile Türkiye'de ortak bir fabrika açmak için görüşmelerini açıklamıştı.

2017 Ağustos'unda yapılan Türkiye'nin ilk yerli entegre güneş paneli projesi olan Yenilenebilir Enerji Kaynak Alanları (YEKA) güneş projesi ihalesini ise Kalyon Holding ve Güney Koreli ortağı Hanwha Q-Cells kazandı. 2017 Kasım ayında Ankara'daki Başkent Organize Sanayi Bölgesi'nde inşaatına başlanan ve 2018 sonunda üretime başlaması planlanan fabrika, entegre bir tesis olacak ve ingot/wafer fabrikası, güneş hücresi üretim fabrikası ve panel üretim fabrikası olmak üzere üç fabrikadan oluşacak. İlk olarak 500 MW'lik bir üretim kapasitesi planlanan fabrikada, zamanla 1000 MW'ye kadar üretim hedefleniyor. Yaklaşık 1000 kişilik bir istihdamın planlandığı fabrika, Türkiye'deki en büyük güneş paneli fabrikalarından biri olacak.

Güneş paneli alanı metal sektöründeki otomotiv vb. alanların tersine elektrik-elektronik sektörüne benzer şekilde kadın işçi sayısının yoğun olduğu alanlardan birini oluşturuyor.

Tüm bunlardan hareketle Türkiye ekonomisinin motor gücü olarak tanımladığımız ve özellikle yöneldiğimiz metal sektörünün bu yeni alanını, sermayenin verdiği önemi de göz önünde bulundurarak önümüze almak ve bu gözle değerlendirmek gerekmektedir.

TUZLA'DAN SINIF DEVRİMCİLERİ

Üretimde kriz sinyalleri

Türkiye kapitalizminin yapısal sorunları kendisini toplumsal yaşamda zamlar, artan vergiler, işsizlik, enflasyon vb. olgular üzerinden fazlasıyla göstermeye başladı. Bu sebeptendir ki iktidarı tek elde toplayan Erdoğan yönetimi bile krizin varlığını yok sayamayan açıklamalarda bulunuyor.

Sürekli olarak rekorlarla, büyüme rakamları ile iktidar medyasında anılan otomotiv sektörü bugünlerde krizin etkilerini üretim süreçleri üzerinden yaşamaya başladı. Birçok otomotiv yan sanayisinde yükselen döviz kurundan dolayı ham madde alınmıyor. Ham madde alamamaktan kaynaklı bir dizi yan sanayi fabrikası vardiya sayılarını düşürdü. Kimileri işçileri topluca işten çıkardı.

Türkiye'nin en büyük otomotiv fabrikalarından olan Tofaş, yıllık bakım/onarım duruşunu daha geri bir tarihe çekti. KAP'a bildirim yapılmadan önce yine haftanın 3-4 günü üretimler yapıldı. Başka bir Koç sermayesi olan Ford Otosan ise şanzıman tedarikinde yaşanan sorunlardan dolayı 16, 20 ve 21 Temmuz tarihlerinde Yeniköy fabrikasında kaynak, montaj ve boyahane bölümlerinde üretime ara verdi. Ford Otosan'ın genelinde 5 Ağustos'ta başlayacak olan planlı duruşun geri çekilebileceğine dair söylentiler yaygın bir şekilde dolaşiyor. Son olarak ise Türk Traktör'de, satışlardaki azalma bahane gösterilerek sözleşmeli işçiler iş-

ten çıkartıldı. Fabrikada çalışma gün sayısı azaltıldı, bir vardiya iptal edildi.

Döviz kurunun yükselmesi ile etkisi güçlenen kriz olgusu satışlarda da kendini ortaya koyuyor. Geçen yıl Avrupa pazarında 6. sırada yer alan Türkiye bu yıl Haziran ayında 4 basamak gerileyerek 10. sıraya düştü. Otomotiv Sanayicileri Derneği'nin açıkladığı 2018 Haziran ayı ve ilk 6 aylık verilere göre, ekonomideki kırılmalık otomotiv üretimine de yansımış durumda. Adet bazında üretimde yaşanan daralmanın yanı sıra otomotiv pazarında da yüzde 11'lik daralma oldu.

Son dönemde büyük otomotiv firmalarında yaşanan daralma, üretime ara vermeler, vardiya eksiltmeler ve kısmi toplu işten çıkarmalar krizin üretim süreçlerine yansımalarıdır. Ancak özellikle özel şirketlerin dış borçlanmasından dolayı krizin etkilerinin daha artacağı bekleniyor. En çok borçlular listesinde ise otomotiv fabrikaları ilk sıralarda.

Sermaye çevrelerinin, sınırsız yetkilerle donatılmış demir yumruk Erdoğan'dan beklentileri, toplumun emekçi kesimlerinin üzerine yıkılacak faturalarla krizin etkilerinden hızlıca korunmaya ça-

lışmak. 2009'da "teğet geçti" diye ifade edilen krizde işçi ve emekçiler krizin etkilerini herkesten daha fazla gördüler. Maşalarının yarısına el konuldu. Kitlesel boyutlara varan işten çıkarmalar yaşandı.

İşçi sınıfının örgütsüzlükle, dinci-milliyetçi burjuva ideolojileri ile etkisizleştirilmeye çalışıldığı ve düzene yedeklenmek istenildiği bir dönemde; krizin bedelini ödememenin yolu sermayeye karşı mücadele ve beraberinde örülecek birliktelikle ancak mümkün olacaktır.

KOCAELİ'DEN BİR SINIF DEVRİMCİSİ

"Gerçek işsizlik oranı yüzde 17,3"

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Dairesi (DİSK-AR), Temmuz 2018 tarihli işsizlik ve istihdam raporunu açıkladı. Raporda gerçek işsizlik oranının yüzde 17,3 olduğu, Türkiye'nin OECD ülkeleri içinde en yüksek işsizliğe sahip 4. ülke olduğu ifade edildi.

Gerçek işsiz sayısının 5 milyon 872 bin, ne eğitimde ne istihdamda olan genç sayısının 2,5 milyonun üzerinde olduğu belirtilen raporda, kentsel genç işsizliğinin yüzde 19, genç kadın işsizliğinin yüzde 22, kentsel genç kadın işsizliğinin yüzde 25, yüksek öğrenim işsizliğinin yüzde 10,9 olduğu kaydedildi.

"GENÇ İŞSİZLİĞİ YÜKSEK"

Raporda TÜİK'in 16 Temmuz'da açıkladığı Nisan 2018 dönemi işgücü istatistiklerinin değerlendirildiği belirtilerek şunlar ifade edildi: "Dar tanımlı standart işsizlik yüzde 9,6'ya düşmüş olmasına rağmen, mevsim etkilerinden arındırılmış işsizlik 10,3 olarak gerçekleşti ve bir önceki aya göre 0,4 puan artış gösterdi. Mevsim etkilerinden arındırılmış standart işsiz sayısı 103 bin artarak 3 milyon 188 binden 3 milyon 291 bine yükseldi. Mevsim etkilerinden arındırılmış tarım dışı işsizlik yüzde 12,2 olarak gerçekleşirken, mevsim etkilerinden arındırılmış genç işsizliği 17,9 olarak gerçekleşti. Ge-

niş tanımlı işsiz sayısı 5 milyon 872 bin, geniş tanımlı işsizlik oranı ise yüzde 17,3 olarak hesaplandı. Kadın işsizliği yüzde 12,6, genç kadın işsizlik oranı yüzde 22 olarak gerçekleşti. Yüksek öğrenim işsizliği 10,9 olarak hesaplandı. Ne eğitimde ne istihdamda (NEET) olanların oranı yüzde 21,3 olarak açıklandı. 2,5 milyonu aşkın genç ne eğitimde ne istihdamda yer alıyor."

Raporda, işsizliğin geldiği boyuta ve işsizlerin iş bulma ümidine ilişkin şunlara dikkat çekildi: "Çalışmayan nüfusun 1 milyon 500 binini iş aramayıp çalışmaya hazır olanlar oluşturdu. Bunun ise 1 milyon 38 bini kadınlardan oluşmaktadır. İş aramayıp çalışmaya hazır olan

grubun büyük çoğunluğu kadınlardan oluşurken, 538 bin kişi ise iş bulma ümidini kaybetmiş durumdadır."

"İŞSİZLİĞİ AZALTACAK ÖNLEMLER ALINMALI"

Raporda TÜİK'in kullandığı yöntemlerin gerçek işsizlik tablosunu ortaya koymadığı vurgulanarak, işsizliğin azaltılması için öneriler sunuldu. Önerilerden öne çıkanlar; çırak, stajyer, bursiyerlerin ucuz işgücü olarak kullanılmasına son verilmesi, çalışma sürelerinin düşürülmesi, taşeron işçisi çalıştırmaya son verilmesi, İşsizlik Sigortası Fonu'nun amaç dışı kullanılmasına son verilmesi, herkese güvenceli iş sağlanması oldu.

Putin-Trump görüşmesi...

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ile ABD Başkanı Donald Trump'ın, ilan edildiği günden beri tartışmalara konu olan görüşmesi, 16 Temmuz'da Finlandiya'nın başkenti Helsinki'de gerçekleştirildi. ABD'de iktidar kliklerinden birinin açık muhalefeti (dış politikada ABD'nin daha saldırgan olmasını isteyen bu kliğin görüşmeyi sabotaj etmek için çaba harcadığına dair spekülasyonlar da yapıldı), görüşmenin gerçekleşmesini önlemeye yetmedi.

Görüşmenin gerçekleştirilmiş olması, Rusya düşmanlığında ölçsüz olan iktidar kliğinin Trump'a hücum etmesine neden oldu. Görünen o ki ABD'deki klikler arası çatışma önümüzdeki günlerde daha da şiddetlenecektir.

Yansıyan bilgilere göre ikili görüşme Suriye'deki durum, siyonist İsrail'in "güvenliği", İran'la ilişkiler, Ukrayna/Kırım sorunu, "terörle savaş", silahlanma yarışı, savaş aygıtı NATO'nun Rusya sınırına yakın bölgelerde silah yığınağı yapması, Rusya'nın ABD seçimlerine müdahale ettiği iddiaları gibi konular ele alındı.

Ortak basın toplantısında konuşan Putin-Trump ikilisi, pozitif bir tablo sunmaya çalıştılar. Ancak tarafların birçok konuda halen farklı bir tutum içinde oldukları da dikkatlerden kaçmadı.

Bazı alanlarda Rusya'yı sıkıştırmaya çalışan "eski" dünya jandarması, gücünün sınırlarının farkındadır. Dolayısıyla bir taraftan gerilim yaratırken, öte yandan dünyada oluşmakta olan yeni jeopolitik arenada Rusya'yı göz ardı etmenin mümkün olmadığını da bilincindedir. Bu bağlamda ikili görüşme, Rusya'nın "dünyada tek kutuplu dönem kapanmıştır" tezinin ABD tarafından da kabul

edildiğinin somut göstergelerinden biri sayılabilir.

ABD'deki iktidar klikleri arasındaki çatışmanın seyrine bağlı olarak, süreç gerilim ve çatışma yönüne kayabilir.

Pozitif tablo çizilmek istense de somut anlaşmalara varıldığına dair net verilerden söz etmek mümkün görünmüyor. Denebilir ki iki taraf arasında yaşanan (genelde ABD tarafından yaratılan) gerilim kısmen yumuşatıldı. Ortadoğu'da işbirliği yapmanın önemine vurgu yapan taraflar halen Suriye, İran, Filistin, Lübnan Hizbullahı gibi güçlerle ilişkiler alanında farklı politikalar izliyorlar. Hegemonya çatışmalarının merkezinin Ortadoğu olması, olası bir savaş riskinin devam ettiğine işaret ediyor.

Öte yandan tarafların Ukrayna/Kırım konusundaki duruşları da zıttır. Batlı emperyalistler "Kırım sorunu"nu sık sık gündeme getirirken, Rusya bu konunun tartışma dışında olduğunu söylüyor. Görünen o ki tarafların bu konuda anlaşmalarının tek yolu, AB ile ABD'nin Kırım'ı Rusya'nın ayrılmaz bir parçası kabul etmeleridir. Batlı emperyalistler bu gerçeği henüz kabul etmeye niyetli

görünmüyorlar. Ukrayna/Kırım konusu, halen arada bir gerilim yaratmak isteyen batlı emperyalistlerin kullandığı araçlardan biridir.

Trump, İran'a yaptırım konusunda anlaşamadığı AB devletlerinin, özellikle de Almanya'nın Rusya ile geliştirdiği ilişkilerden de rahatsız olduğunu fütursuzca dile getiriyor. Basın toplantısında "Rusya'yı düşman değil rakip" kabul ettiğini ifade eden ABD başkanı, çatışma istemediğini iddia etse de pratikte durum öyle değil. Zira Suriye başta olmak üzere halen devam eden çatışmaların baş sorumlusu ABD emperyalizmi ile suç ortaklarıdır...

Görüşmede taraflar arasındaki gerilim kontrol altına alınmış gibi görünse de, bu görüntünün ne ölçüde gerçeği yansıttığı ilerleyen dönemde belirginleşecektir. Suriye sorunuyla ilgili farklı çevrelerde oluşan somut bir anlaşmaya varılacağı beklentisi boşa düşmüş görünüyor. Bu da gerilimin her an tırmanabileceğine işaret ediyor. Oysa Trump'ın, İran güçlerinin İsrail sınırından uzak bölgelere çekilmesi karşılığında işgalci ABD kuvvetlerini Rojava'dan çekebileceğine

dair bazı veriler vardı. Ancak yansıyanlar bu alanda somut bir anlaşmaya varıldığına işaret ediyor.

Böyle bir anlaşmaya varılmış olsaydı bu, Suriye'deki sorunlar yumağının (en azından Rojava'da) çözülmesini kolaylaştırırdı. Suriye yönetimini değiştirme iddiasını terk eden ABD, halen Suriye topraklarının 1/3'ünü YPG ile birlikte kontrol ediyor. Suriye'nin güneyindeki IŞİD çeteleri halen işgalci Amerikan askerlerinden destek alıyor. Önümüzdeki dönemde ABD'nin anlaşma ile bu bölgeden kuvvetlerini çekmemesi durumunda ise çatışmaların Rojava'ya yayılma ihtimali yüksek görünüyor.

ABD hegemonya alanlarını korumak için saldırgan bir politika izlerken, Rusya yükselen gücüne uygun bir şekilde üstlendiği rolü sağlamaştırmaya çalışıyor. Halihazırda Rusya'nın Ortadoğu'daki avantajı hem net bir politika izlemesi hem ABD, İsrail, AKP iktidarı, Körfez şeyhleri saldırganlığına karşı direnen Suriye ve müttefikleriyle işbirliği yapmasından kaynaklanıyor. Zira böyle bir direniş olmasaydı, Rusya'nın Ortadoğu'daki varlığı son bulacaktı. Bundan dolayı bu aşamada Suriye başta olmak üzere bölgedeki çatışmaların bitirilmesi, Rusya'nın da çıkarlarıyla uyuyor. Bölgedeki mevzilerini koruyabildiği ölçüde Rusya, hegemonya çatışmasındaki avantajlı konumunu pekiştirecektir.

Suriye başta olmak üzere, ABD ile suç ortaklarının saldırganlığına karşı duran bölgesel güçler, Rusya'nın varlığından memnun görünmüyorlar. Oysa bölgesel çatışmalar kontrol altına alınabildiğinde, Ortadoğu'da halkların özgürlüğü, ancak yabancı güçlerin bölgeden çekilmesiyle garanti altına alınabilecektir.

YPG Menbic'den çekildi

Menbic Askeri Meclisi Genel Komutanlığı, yazılı bir açıklama yaparak YPG'nin son danışma grubunun da 15 Temmuz'da kentten çekildiğini duyurdu.

Açıklamada şu ifadeler yer verdi: "Menbic Askeri Meclisi ve YPG, Uluslararası Koalisyon ile işbirliği ile 15 Ağustos 2016'da kenti özgürleştirdi, güvenliğinin sağlanmasının ardından binler-

ce kişi kente geri döndü.

16 Kasım 2016'da Menbic Askeri Meclisi olarak Menbic'in askeri ve güvenlik sorumluluğunu üstlendik. YPG, resmi bir açıklama ve askeri bir törenle kentten çekildi. Kentin savunması alanında kurumlaşma ve örgütlenme çalışmalarımıza devam ettik. YPG'den askeri bir danışma grubunun Menbic'de

kalmamasını ve Uluslararası Koalisyon işbirliği ile meclis savaşçılarına eğitim vermesini talep ettik. İki yılın ardından Meclis artık eğitimleri devam ettirebilecek düzeye geldi. Bu temelde YPG ile yapılan anlaşma sonucu askeri danışma grubunun bir kısmı 3 Haziran'da, bugün de görevlerini tamamlayan son grup kentten çekildi."

Irak'ta emekçiler sosyal talepler için sokaklarda!

Irak'ın petrol zengini güney kenti Basra'da başlayan kitle gösterileri ikinci haftasında... Kısa sürede Zikar, Babil, Meysan, Divaniyye, Necef, başkent Bağdat ve diğer kentlere yayılan gösteriler, Iraklı emekçilerin yolsuzluğa batmış başarısız yönetimlere karşı biriken öfkesinin vardığı boyutu gözler önüne seriyor.

Su, elektrik vb. gibi temel ihtiyaçların karşılanması, sağlık hizmetlerindeki aksaklığın giderilmesi, had safhaya varan işsizlik sorununa çözüm bulunması, yolsuzluğa batmış başarısız yöneticilerin istifa etmesi gibi talepler yükselten göstericiler, istekleri kabul edilene kadar sokakları terk etmeyeceklerini belirtiyorlar.

EMPERYALİST İŞGALİN ENKAZI KALDIRILMADI

2003'te gerçekleştirilen emperyalist işgal hem 1,5 milyondan fazla insanın katledilmesine hem Irak'ın yıkılıp yıkılmasına yol açtı. Bu yıkım onarılmadan IŞİD barbarlarını Irak halkına saldırtan ABD ile suç ortakları, katliamların yanı sıra yeni enkazlar da yarattılar. Bu ise halkın yaşamını adeta cehenneme çeviriyor. İşsizlik alabildiğine yaygınlaşırken, hava sıcaklığının 50 dereceye ulaştığı kentlerde su ve elektrik gibi en temel ihtiyaçların bile karşılanamaması, sorunların vardığı boyut hakkında fikir veriyor.

Emperyalist işgal aynı zamanda bir "siyasi enkaz" da yarattı. Arapları Şii-Sünni diye bölen işgal yönetimi, Arap, Kürt, Türkmen, Asuri halkları arasında yarılmalar yarattı. Irak'ı en az üç parçaya ayırmak isteyen işgalciler, IŞİD gibi bir vebayı kullanarak bu kirli hedeflerine ulaşmaya çalıştılar. Halk Seferberlik Güçleri'nin etkili savaşıyla IŞİD'i hezimete uğratan Iraklılar, ABD planını kısmen de olsa boşa düşürdü. Ancak işgalcilerin oluşturduğu yeni siyasal sistem egemen sınıflar arasında sürekli rekabet ve gerilime, yaygın yolsuzluklara, adam kayırmacılığa müsait olduğundan, petrol zengini Irak'ta emekçiler en temel ihtiyaçlarından bile yoksun kalabiliyorlar.

Emperyalist işgalin karanlık gölgesi Bağdat'taki hükümetlerin üzerine çöktüğünden, hükümetler halen kayda değer bir iş gerçekleştirebilmiş değiller. Görünen o ki, yönetimdeki olanlar parsa paylaşımıyla meşgul oldukları için halka en temel hizmetleri sağlamakta bile aciz

kalıyorlar. Kitle gösterilerinde yansıyan öfke ve kararlılık da bu sorunlar yumağından kaynaklanıyor.

"TALEPLER HAKLI VE MEŞRUDUR!"

Hayat şartlarının düzeltilmesini isteyen, onurlu yaşamın bir hak olduğunu söyleyen emekçilerin sokaklara taşan öfkesinin haklı ve meşru olduğu konusunda bir tartışma bulunmuyor. Gösterilere provokatörlerin sızdığı gerekçesiyle kolluk kuvvetleri eylem alanlarında yığınak yapsa da, hatta kimi zaman göstericilere saldırırsa da Başbakan Haydar el-İbadi de taleplerin haklı ve meşru olduğunu kabul ediyor.

Olaylarla ilgili açıklama yapan el-İbadi, halkın taleplerini dile getirmek için eylem yapma hakkı olduğunu, gösterilerde dile getirilen talepleri de haklı bulduğunu belirtti. Gösterilerin "barışçıl" zeminde kalması gerektiğini savunan el-İbadi, provokatörlerin açığa çıkartılması için çaba harcanmasını da göstericilerden istedi.

Mayıs ayında yapılan seçimlerde birinci olan partinin lideri kabul edilen Mukteda es Sadr ise, kolluk kuvvetlerinin haklı taleplerle gösteri yapan halka zarar vermemesi için çağrıda bulundu. Taleplerin haklı olduğunu belirten Sadr, göstericilerden de kamu mallarına zarar vermemelerini istedi.

Öte yandan Şiilerin Necef'teki dini mercii Ayetullah Ali es-Sistani de gösterilere destek verdi. Sistani'nin Kerbela'daki temsilcisi Şeyh Abulmehdi Kerbelayı, konuyla ilgili yaptığı yazılı açıklamada, ülkenin güneyindeki gösterilere destek

verdiklerini duyurdu. Kerbelayı, "göstericilerin taleplerinin yerine getirilmesi" gerektiğini belirtti.

Halk Seferberlik Güçleri'nin temel bileşenlerinden biri olan Irak Hizbullahı da eylemlerin haklı ve meşru olduğunu savunuyor. "Direniş eksenini" çizgisinde hareket eden Irak Hizbullahı'nın askeri sözcüsü tarafından yapılan açıklamada, halkın onurlu yaşamasının bir hak olduğu vurgulanırken, hükümetin talepleri karşılaması gerektiği ifade edildi. Bazı provokatörlerin gösterileri istismar etmeye çalıştığını ifade eden Hizbullah sözcüsü, bu tür girişimlerin gösterilerin haklı ve meşru olduğunu gerçeğini değiştirmediğini belirtti.

İLK SOMUT ADIMLAR

Taleplerin haklı olduğunu kabul eden el-İbadi, bunları karşılamak için çaba harcadıklarını söylüyor. Temel ihtiyaçların karşılanması için ilk adımda 3 milyar dolar ayrıldığını söyleyen el-İbadi, Necef halkı tarafından yolsuzluk yapmakla suçlanan Necef Havaalanı Yönetim Kurlunu feshettiğini de ilan etti. El-İbadi, bazı taleplerin karşılanmasının ise zaman alacağını savundu. Buna göre Irak hükümeti talepleri karşılamak için çalışmalara başladı.

Bu açıklamalar eylemlerin son bulmasını sağlayamadı. Belli ki, sokaklara dökülen emekçiler daha etkili adımlar atılmasını bekliyor. Verili koşullarda Irak hükümetinin farklı bir tutum alması kolay değil. Bu saatten sonra bazı tavizler verilmeden eylemlerin sona erdirilmesi olası görünmüyor.

Sokaklara çıkan emekçilerin siyasal eğilimlerine dair veriler yansımadı. Ancak hükümetteki partilerin en çok oyu eylemlerin gerçekleştirildiği kentlerden aldıkları da bir gerçek. Bu da hükümeti sıkıştıran önemli etkenlerden biridir.

ABD-İSRAİL-SUUDİ ARABİSTAN YİNE İŞBAŞINDA

Irak üzerindeki etkileri zayıflayan ABD ile suç ortaklarının gösterileri istismar etmeye çalıştığına dair yaygın bir kanı var. Son yıllarda özellikle Libya ve Suriye'de yaşananlar bu şüphelerin haklı olduğuna işaret ediyor. Zira bu "üçlü şer odağı"nın bölgeyle ilgili kirli-kanlı planları çoktan deşifre oldu. "IŞİD atı"nın kaybettikten sonra Irak'taki etkileri zayıflayan bu odağın, gösterileri istismar etmek için hiçbir fırsatı kaçırmayacağı aşikardır.

Suriye veya Libya'da olduğu gibi, gösterilerin üçlü şer odağının istediği yöne sürüklenmesi ihtimali çok düşüktür. Zira sokaklara dökülen emekçi kitlelerin çoğu, ABD ve suç ortaklarına karşı tepkinin yaygın olduğu kentlerde yaşıyor. Bu kitle aynı zamanda IŞİD'e karşı savaşın bedelini de ödemiştir. Halk Seferberlik Güçleri'ne katılımın en yüksek olduğu bu kentlerin halkının ABD ile suç ortaklarının güdümüne girmesi olası değil.

Irak'ta devam eden kitle hareketi, büyük bir ihtimalle Bağdat'taki beceriksiz hükümeti kendine çekidüzen vermek zorunda bırakacaktır. Iraklı emekçilerin yozlaşmış hükümetlerden kurtulup onurlu bir yaşama kavuşmaları ise ancak ABD'nin emperyalist işgaline son verildiğinde mümkün olacaktır!

Brüksel Zirvesi'nde NATO'nun iç hesaplaşması

Emperyalist dünyada işlerin eskisi gibi gitmediği bilinen bir gerçektir. Emperyalist tekeller arasındaki didişme ve dalaşı kontrol altına alarak bastırma çabaları, çatışmanın yeniden üretilmesi ve daha da şiddetlenmesiyle sonuçlanıyor. Brüksel'de yapılan son NATO zirvesi; süren çatışmanın yalnızca karşıt kamplar arasında bir çatışmayla sınırlı olmadığını, NATO kampı içerisinde de didişme ve dalaşmanın derinleşerek devam ettiğini gösterdi. Zirve, NATO kampı içerisinde süren çekişme ve çatışmayı çok daha görünür kıldı.

NATO kampında ABD emperyalizminin tartışmasız üstünlüğü sürmekle birlikte, bu üstünlük eskiden olduğu gibi biata dayanmıyor. Patrona karşı itiraz seslerinin önü alınamıyor. Kamp içerisindeki sorunların çözümü kapalı kapılar arkasında sürdürülen tehdit ve şantajla dayalı pazarlıklarla çözülmeyecek kadar derinleşiyor. Eskiden kapalı kapılar arkasında tehdit ve şantajlarla bastırılıp ertelenerek "çözülen" sorunlar artık sokağa dökülür oldu. Gerçi bunun böyle olduğu nispeten uzun bir süredir biliniyordu. Yine de partnerler birbirlerine karşı açıktan açığa saldırgan dil kullanmaktan kaçınmayı, diplomasi derin çukurlarında birbirlerinin gözlerini oyarak yol almayı tercih ediyorlardı. Geline nokta da diplomasi derin "yumuşak" dili yerini iç politikada daha çok faşizan uygulamalara, polis devletinin güçlendirilmesine, dış politikada ise militarizmin ve silahların eleştirisine bırakıyor.

Brüksel Zirvesi'nde ipler kopmamakla birlikte -zira hâlâ birbirlerine muhtaç durumdalar- büyük emperyalist güçler kendi başarılarının çaresine bakmak zorunda olduklarını, bir kopuş ve hesaplaşmanın zaruretini daha derin idrak etmiş görünüyorlar.

NATO'daki Anglosakson egemenliği AB'nin güçlü emperyalist devleti Fransa'yı da rahatsız etmekle birlikte, çatışma asıl olarak Almanya ile Anglosakson ittifakı arasında cereyan ediyor. Brüksel zirvesine; yaşanan söz düellosunu, asıl olarak da ABD'nin saldırgan başkanı Trump'ın küstahlığını Almanya'nın alttan altan yatıştırma çabaları damgasını vurdu. Büyük ekonomik güçlerden Almanya, batılı emperyalist bloğun gelecek planlarının hatırına, ABD'nin afra-tafrasını si-

neye çekmek zorunda kaldı. Militarist bir güçle desteklenmeyen ekonomik gücün güç olmadığını bilecek kadar kanlı bir tarihe sahip olan Alman emperyalizmi için bu hesabın burada kapanmayacağı açıktır.

Her durumda Avrupa'nın "birliği"nin anlam ve önemine vurgu yapan Alman emperyalizmi, Trump'ın saldırganlığını AB miğferi altına sığınarak göğüslemeye çalıştı. "Beyaz Saray'a artık kayıtsız şartsız güvenemeyiz" diyen Almanya Dışişleri Bakanı Heiko Maas, ABD ile ortaklığı korumak için bu ortaklığa yeniden "ayar vermek" gerektiğini, bunun da "öz güvenli ve egemen Avrupa" ile mümkün olacağını vurgulayarak, "Avrupa'nın bölünmemesi ve AB ülkelerinin birbirine daha yakın olması gerektiğini" belirtti.

ALMAN EMPERYALİZMİ ZAMAN KAZANMAYA ÇALIŞIYOR

AB içerisinde işler az çok Alman emperyalizminin hedefleri doğrultusunda yol alsada da Almanya ekonomik üstünlük alanında sağladığı başarıyı politik etki ve militarist başarıyla tamamlamaktan henüz uzaktır. Avrupa ordusunun oluşturulması için süreç hızlandırılmış bulunuyor, fakat hâlâ istenen kıvamda değil. Almanya, İngiltere'nin AB'nin dışına sürülmesini bu adımların güçlendirilmesi için bir olanağa çevirmekle birlikte, güçlü bir Almanya'nın Fransa için ne anlama geldiğini bilen Fransız tekelleri sürece her durumda takoz koymaktan geri kalmıyorlar. AB içerisinde etki alanını genişletmesinin yolunu Almanya'nın dengelenmesinde gören Fransa, ABD'nin Almanya'yı hırpalamasından ancak memnuluk duyuyor.

Zirvede, Trump tarafından Merkel şahsında Alman tekellerinin açıktan açığa

şağılanarak hırpalanmasının açtığı yaralar kolay kolay kapanmayacaktır. Alman medyası yaşanan "olayı" şöyle yorumluyor:

"Almanya sabah Rusya'dan doğalgaz almasına öfkelenip, öğleden sonra 'mükemmel ikili ilişkilerden' söz eden, gece yarısı Twitter'dan zehir zemberek bir mesaj paylaşmış basın konferansında Almanya'yı öven birinden ne bekleyebilir? Buna baş döndürücü hızla hem ödüllendirme hem de cezalandırma denir."

"ABD Başkanı'nın en büyük kozunu oynaması müttefiklerini harekete geçirmiş ve savunma harcamalarının artırılmasına aciliyet kazandırmış olabilir. Ama bu koz gelecekte işe yaramaz ve onun da belki payının bulunduğu projeyi batırabilir. Müttefikleri bunu unutmayacaklardır. Birkaç yıl sonra askeri bakımdan kendi ayakları üzerinde duracak duruma geldiklerinde, kendilerine yapılan hatırlayacaklar ve Trump'ın heba ettiği itibarın faturası haleflerine çıkarılacaktır." İşte bu kadar!

TRUMP'TAN "GADDARCA ÖNERİLER" VE ORMAN KANUNLARINA DÖNÜŞ

Silah üstünlüğüne güvenen Trump saldırganlıkta sınır tanımıyor, partner olmanın bütün nezaketlerini hoyratça ayaklar altında çiğnemekte kusur etmiyor. Dahası komşu devletleri birbirlerine karşı kışkırtmaktan da geri kalmıyor. Trump, 13 Temmuz Cuma günü May ile düzenlediği ortak basın toplantısında, May'e bir öneride bulunduğunu, ancak İngiltere Başbakanı'nın bunu çok "gaddarca" bulduğunu söylemişti. BBC'de bir televizyon programına katılan May'e bu önerinin ne olduğu sorulduğunda, May, "Bana AB'yle müzakere etme yerine

dava açmam gerektiğini söyledi" dedi. Özcesi Trump, elinde salladığı savaş bayrağıyla rakiplerini tehdit ederek, birbirlerine karşı kışkırtarak saldırgan NATO kampında sarsılan hegemonyasını sağlamlaştırmayı umuyor.

Bu arada Trump hayırlı bir iş yaparak emperyalist kamp içerisinde süren ilişkilerin düzeysizlik ve çirkefliklerini açığa döküyor. "Ne kadar para o kadar koruma garantisi", "Bakış açım göre ABD'nin birçok rakibi var" diyen Trump, AB ile yaşanan ticaret savaşına atıfta bulunarak, "AB, ABD'nin rakibi"dir diyor ve ekliyor: *"Almanya NATO içinde savunmaya yeterince katkı sağlamıyor. Aynı anda Almanya Rusya'ya enerji satıyor. Almanya kasasına milyonlar akıtırken, ABD Almanları koruyor."* Trump, partnerinin gerekli haracı vermemesine içerleyerek, ona bodyguardlık yapmayacaklarını söylüyor. Gerçi bu tehdit ve racon kesmeler Kuveyt ve Suudi krallığında işe yaramış, Suud ailesi iktidarlarının korunması karşılığında kesenin ağzını açmıştı. Polonya'nın gerici-faşizan Devlet Başkanı Andrzej Duda yönetimi de ülkede daha fazla Amerikan askeri konuşlandırılması karşılığında yılda iki milyar doları gözden çıkarmaya hazır olduğunu duyurmuştu.

ERDOĞAN'LARIN HAVSALASINI ZORLAYAN KARIŞIK İŞLER

NATO içerisindeki kamplaşmada, Türk sermaye devleti gibi kimi payanda devletler payanda olmanın gereği olarak hâlâ en güçlü efendinin yanında yer alıyorlar.

Neticede NATO kampı içerisinde işler, kah NATO'yu Rusya'ya karşı savaşa sokmak için provokasyonlar düzenleyerek iş çevirmeye çalışan, kah Rusya'nın arkasına sığınarak fiyatını arttırmaya çalışan Erdoğan gibi zavallıların havsalasının alamayacağı kadar karışık. Kamp içerisinde büyük emperyalist güçlerin kıran kırana vurduğu NATO zirvesine başkan olarak arz-ı endam eden Erdoğan'ın payına bir figüran olmak bile düşmedi. Bu toz duman içerisinde Erdoğan gibilerinin eğitim zayıflığına kurban gitmeleri işten bile değildir. Zira, orman kanununun hüküm sürdüğü kapitalist dünyada filler tepişirken çimenlerin kaderine ezilmek düşer.

“Zengin fakir ülke”de* emekçilerin durumu ve görevleri

Die Linke (Sol Parti) milletvekili Sabine Zimmermann'ın Almanya'da emeklilerin durumuna dair federal hükümete verdiği soru önergesine hükümet tarafından geçen hafta içinde cevap verildi. Hükümetin yanıtı emeklilerin yaşadıkları sefil durumu ortaya koyuyor. Söz konusu durum bilinmesine karşın hükümet ve burjuva medya tarafından üzeri kapatılarak görmezlikten geliniyordu.

Almanya'da ekonomik büyüme, ihracatta kırılan rekorlar, cari fazlalık ve işsizliğin en alt seviyeye çekildiği haberleriyle toplum sürekli sersemleştiriliyor. Ekonomik büyüme ve ihracat rekorlarının ne pahasına sağlandığına dair sorular hiç gündeme getirilmiyor. “Alman mucizesi” etiketi altında, gerçeklerden uzak, tılsımlı bir toplum panoraması çiziliyor.

Sabine Zimmermann'ın sorusuna hükümet kanadından verilen cevap, sahte “mucize” safsatmalarını boşa çıkarıyordu. Kapitalist tekellerin kendi hanelerine yazdıkları başarı(!) öyküsünün arkasında on milyonlarca emekçinin sefaletinin yattığının bir itirafı oldu. 2016 sonunda, neredeyse her iki emekliden birisinin Alman Emeklilik Sigortası'ndan ayda 800 avrodan az bir ücret aldığı görüldü. Verilere göre, emekli maaşlarının yüzde 48'i 800 avronun ve yüzde 62'si de 1.000 avronun altında. 800 avronun altında aylık alan 8,6 milyon emeklinin yüzde 27'sini erkekler, yüzde 64'ünü kadınlar oluşturuyor. Bu rakamların brüt olduğunu ayrıca belirtelim.

Kapitalist toplumda kadın erkek eşitliğinin sağlanacağını hayal eden, bunu hayal etmekle de kalmayıp bu gerici ütopyayı yayan “iyi niyetli” hayalperestlere karşı bundan daha iyi bir cevap olmazdı.

Almanya'nın en gelişkin kapitalist ülkelerin başında geldiği tartışma götürmez bir gerçektir. Kapitalist toplumda ekonomik büyümeye bağlı olarak sefaletin de son bulacağını vaaz eden yalana dayalı propagandadan etkilenen emekçilerin hayali, kendi ülkelerinin de bir Almanya olmasıdır. Almanya'da, en az 40 yıl çalıştıktan sonra kadınlarda 65, erkeklerde 67 yaşında emekli olan işçi emeklilerinin içinde buldukları sefaletin boyutu ve ayrıca kadın-erkek emekli aylıkları arasındaki uçurum kapitalist toplumun ekonomik gelişme ve büyümeye

paralel olarak sorunları “çözeceğine” dair sürdürülen gerçek dışı propaganda-lara karşı en iyi cevaptır.

40 yıl çalıştıktan sonra emekli olan bir işçi emeklisi, o da ikamet ettiği evde eğer eski bir kiracıysa, aldığı aylığın en az %75'ini kiraya vermek zorundadır. Almanya'da, hanelerin %16,5'inin faturalarını ödeyemediği için elektriğinin kesik olmasından en çok etkilenenlerin başında da işçi emeklileri geliyor.

Dünün aktif çalışanı, “Alman mucizesinin” yükünü omuzlamış emeklilerin içinde buldukları sefil durumdan onların çocukları/torunları olan bugünün genç işçileri de paylarına düşeni alıyorlar. Zira sefalet de bulaşıcı bir illet gibidir; kökünden sökülüp atılmadıkça kuşaktan kuşağa sürüp gider. 2018'de asgari saat ücretinin brüt olarak 8,84 ve aylığın da 1.498 avro olduğu Almanya bunun en iyi örneğidir. Ekonomi büyüdükçe sefalet de büyüyerek derinleşmiştir. Günümüz Almanya'sında bir işçi ailesinin tek bir işte çalışarak, sosyal yardıma muhtaç olmadan yaşamını idame etmesi mümkün değildir.

Evet, Almanya ihracatta rekor kırıyor, “mucizeler” yaratıyor, bu bir gerçek! Bir başka gerçek de işçilerin ve ailelerinin çalışma ve yaşam koşullarının ağırlaşıyor, sefaletinin derinleşiyor olmasıdır. Rekorlar kıran bir ülkenin sosyal tablosunu yaşlılıkta açığa talim etmek tamamlıyor.

SENDİKALAR HASAR TESPİT KOMİSYONU MU?

Sendikalar, işçilerin kendi ekonomik

durumlarını düzeltmek için emek güçlerini sattıkları kapitalistlere karşı verdikleri mücadelenin ürünü olarak ortaya çıkan, kitlesel sınıf mücadelesi örgütleridir. Bu o kadar öyledir ki sendikalara işçilerden başkaları üye olamazlar. Sendikalar günlük mücadelede üyelerinin yaşam koşullarını düzeltmek için, işçilerin yaşam koşullarını ağırlaştıran burjuvaziye karşı mücadele verirler, vermekle yükümlüdürler.

Nedir ki sendikaların yönetimini ele geçiren, giderek işçilere karşı yabancılaşan sendika yönetimleri ellerinin altında tuttıkları kocaman sendika aygıtlarını ve olanaklarını işçilerin hak arama ve alma mücadelelerini kırmanın aygıtlarına dönüştürdüler. Bu devşirmeler, sendika yönetimine gelmeyi sınıf atlamanın, kapitalist tekellerin yönetim kurullarına veya parlamentoya kapağı atmanın kaldırıcıları yaptılar. Sendikaları sınıf mücadelesinin araçları olmaktan çok, üyelerinin yaşadıkları sefaleti tespit etmenin kurumları haline dönüştürdüler. İşçilerin ve bir bütün olarak da emekçilerin içerisinde bulunduğu durumu burjuva istatistik kurumları değişik vesilelerle de olsa açıklamak zorunda kalıyorlar. Die Linke milletvekili Sabine Zimmermann'ın sorularına hükümetin verdiği yanıtta olduğu gibi...

Sendikaların görevi hasarı tespit etmekten öte, “hasar” a yol açan nedenleri aşkar ederek buna karşı bir mücadele hattı ortaya koymak, durumun değiştirilmesi için mücadele etmektir. “Çağdaş”, “sorumlu” (kime karşı sorumlu?) vb. sen-

dikacılık adı altında sendika yönetimleri üyelerine karşı sorumluluklarını unutarak, sefaletin çetelesini tutmakla yetinmiyorlar. Tespit edilen hasarın nedenlerine karşı mücadele etmeyi akıllarına bile getirmek istemiyorlar.

“Zengin fakir ülke” vurgusu, başta da söylediğimiz gibi, Almanya'nın durumunu kapitalist toplumun bağrında taşıdığı sınıflara göre gazetecilik adına özetlemek bakımından oldukça başarılı olsa da sendikal mücadele adına utanç vericidir. “Zengin fakir ülke”de fakirlik, sefalet ve geleceksizlik zenginliğin yaratıcısı olan işçilerin payına düşüyor ve zenginlik de üretim araçlarının mülkiyetini elinde tutan bir avuç sömürücü sınıfın, burjuvazinin hanesine yazılıyorsa, bu utancın sorumlularının başında sendikal bürokrasi geliyor. Aslolan bu sefaleti tespit etmek değil, bu durumu değiştirmek için mücadeleyi örgütlemektir. Burjuva sistemin eklentisi haline gelen sendika bürokrasisinin yapmadığı, yapamadığı tam da budur.

Bu sefalet tablosunu değiştirmenin yolu işçilerin tabandan örgütlenerek, kendi sendikalarına sahip çıkarak, işçi demokrasisini sendikalarında egemen kılmalarından geçiyor.

BİR-KAR İŞÇİ KOMİSYONU

* Bu ifade, Alman Metal İşçileri Sendikası IG-Metall'in süreli yayını olan Metall Zeitung'un Temmuz-Ağustos 2018 sayısında kullanılan bir başlıktır. En gelişmiş kapitalist ülkelerden biri olan Almanya'nın durumunu çok iyi özetlediği için kullanmayı tercih ettik.

Bir devlet klasiği olarak NSU davası

Faşist NSU (Nasyonal Sosyalist Yeraltı) çetesi, 2000-2007 yılları arasında, sekiz Türkiye'li, biri Yunan ve biri de Alman polisi olmak üzere on insanı katletti. Sayısız kundaklama ve soygunlar gerçekleştirdi. 25 Nisan 2007'de Heilbronn'da bir park yerinde başına sıkılan kurşunla bir polisin öldürülmesi devlet için bardağı taşıran son damla oldu. Kendisine çizilen sınırları bu son cinayetle aşan faşist cinayet şebekesi, devlet için bir yük olmaya başladı. Şebekenin iplerinin çekilmesinin zamanı gelmişti ve düğmeye basıldı.

4 Kasım 2011'de Thüringen eyaletinde küçük bir kasaba olan Eisenach'ta Uwe Böhnhardt ve Uwe Mundlos'un, başarısız bir banka soygunu girişimi sonucunda kaçtıkları karavanlarında polis tarafından sıkıştırılınca teslim olmak yerine intihar ettikleri açıklandı. (İddialardan biri de polis tarafından yakılmış olabilecekleri şeklinde.) Kaldıkları ev ise faşist cinayet örgütünün sağ kalan üyesi Beate Zschäpe tarafından ateşe verildi. Karavanda yapılan aramada, 2007'de öldürülen polis Michèle Kiesewetter ve aynı olayda ağır yaralanan ekip arkadaşının silahları bulundu.

Başsavcılığın hazırladığı 488 sayfalık iddianameyle 379 duruşması yapılan, 815 tanık ve 42 bilirkişinin dinlendiği açıklanan, 4 yılı aşan dava süresinde soruşturma belgeleri 280 bin sayfaya, 600 klasöre ulaşan, maliyeti ise 56 milyon avroyu aşan Münih Eyalet Yüksek Mahkemesi'ndeki tiyatronun perdesi böylece açılmış oldu. Eyalet mahkemesi daha işin başında, faşist cinayet örgütünün hayatta kalan tek üyesinin yargılanmasıyla kendisini sınırlayarak, bu cinayet şebekesinin arkasındaki devlet güçlerini gizlemeyi kendisine iş edindi.

FAŞİST KATİLLERE DEVLET KORUMASI

Gerek dört yıl süren mahkeme sürecindeki tanık ifadeleri ve gerekse medyaya yansıdığı kadarıyla ortaya saçılan kısmi bilgiler, faşist katillerin, Alman emperyalist devletin en azından bir kesiminin bilgisi ve koruması altında bu cinayetleri işlediğini yeterince açığa çıkarmıştır. Silah temininden katillerin gizlenmesine, kanıtların karartılması veya yok edilmesine kadar istihbarat teşkilatları hep devrede oldular. Tanıkların konuşmasını veya doğru ifade vermesini engellediler.

Anayasayı Koruma Dairesi (BND) Başkanı Heinz Fromm 2012'de, NSU dosyalarının terör örgütünün ortaya çıkmasından hemen sonra imha edildiğinin kamuoyuna yansımından sonra sorumluluğu üzerine alarak görevinden istifa etti. Fromm hakkında, koruması altındaki belgelerin imha edilmesinden dolayı hiçbir soruşturma açılmadı.

Dava avukatları ve ailelerin soruşturmanın genişletilmesi talepleri eyalet mahkemesi tarafından dikkate alınmadığı gibi, federal ve eyalet araştırma komisyonlarının ortaya koyduğu bilgi ve bulgular da hiçe sayıldı. İç istihbarattan sorumlu BND için çalışan Andreas Temme'nin, 6 Nisan 2006 tarihinde işlenen Halit Yozgat cinayeti sırasında olay mahallinde bulunduğu ortaya çıkmasına rağmen, istihbarat elemanı Temme pişkince, "olayı görmediğini" söylemekle yetindi. NSU katiller üçlüsünün yıllarca en az 40 muhbirle izlenmesine karşın, bu görevlilerin cinayetleri "hatırlamıyorum" diyerek soruları yanıtsız bırakmaları da mahkeme tarafından sorun edilmedi. Üstüne üstlük Hessen Eyaleti İç İstihbarat Teşkilatı, önemli belgeler için "120 yıl gizlilik kararı" almasının nedeni üzerine de eyalet mahkemesi söz söylemedi, sorun yapmadı.

AVUKATLARIN GÖZLEMLERİ VE ARAŞTIRMA KOMİSYONLARININ BULGULARI

Avukat Behrens, Aralık 2017'de mahkemede son sözünde, "Anayasayı koruma kurumlarının 10 cinayetin, 43 cinayete teşebbüs vakasının ve 15 soygunun açıklığa kavuşturulmasını sistematik ola-

rak imkansız kıldığını ve engellediğini" belirterek, davanın hangi koşullar altında sürdürüldüğünü dile getirdi. Behrens, "iç istihbarattan sorumlu Anayasayı Koruma Teşkilatı uzun yıllar boyunca NSU çevrelerinde pek çok farklı muhbir yerleştirmişti ancak yetkililerin talimatları doğrultusunda ya kısmen ya da hiçbir şekilde ifade veremediler" diyerek, cinayetlerin arkasındaki güçlerin aydınlatılmasını engellemek için BND'nin üstlendiği role işaret ediyordu.

Federal Meclis'te konuyla ilgili oluşturulan komisyonlardan birinin başkanlığını yürüten iktidar partisi Hristiyan Demokrat Partili (CDU) Clemens Binnering bile, Federal Savcılığın "NSU'nun yalnızca Zschäpe, Böhnhardt ve Mundlos'tan oluşan sadece üç üyeli bir terör örgütü olduğu" tezini inandırıcı bulmadı. "Bu üçlü grubun sadece iki üyesi tüm cinayetleri işlerken, hiçbir yerde hiçbir iz bırakmadılar mı?" sorusunu yöneltti.

Thüringen Eyaleti'nde olayın aydınlatılması için oluşturulan eyalet meclis komisyonuna başkanlık da yapan Martina Renner ise, "Anayasa Koruma Dairesi'nin dosyaları karartıldı ya da bu dosyalara erişime izin verilmedi. Hatta bazıları imha edildi. Nedeni ise hala meçhul" diyor.

"Devlet, devletin sorumluluğunun üstünü kapatıyor" diyen avukatlardan Seda Başay Yıldız, şunları dile getirdi:

"Dava boyunca bir sürü ipucu ortaya çıktı. Çok sayıda meclis araştırma komisyonu bu üçlü terör hücresi tezinin yanlış olduğunu, çok daha büyük bir terör ağı olduğu görüşünü ortaya koydular. Başsavcılığın ilk günden itibaren sanki dev-

letin hiçbir sorumluluğu yokmuş, bunların destekçileri yokmuş gibi sadece üç kişiden ibaret bir terör örgütünden yola çıkması çok saçma ve yanlış. Baştan beri başsavcılık bu işi genişletmek istemiyor, bu yargılama sonrası 'NSU olayını kapattık' demek istiyorlar. Nihayetinde başsavcılık da bir devlet kurumu. Devlet yine devleti, polislerini, memurlarını korumak istiyor."

SOMA MADENCİLERİNİN KATİLLERİNİN SÖZ SÖYLEME HAKLARI YOKTUR

Soma Katliamı'nda maden ocaklarında diri diri gömülen madencilerin kanları ellerinde olan Türk sermaye devletinin yöneticileri de eyalet mahkemesinin sonuçlarını tatmin edici bulmadıklarını açıkladılar. Katillerin sokaklarda cirit attığı, mafya babalarını hapishanelerde ziyaret edenlerin ve İçişleri Bakanı'nın muhalifleri tehdit ettiği, hiçbir muhalif güce hayat hakkı tanımayıp hapishanelere dolduran istibdat rejiminin bekçilerinin söz söyleme hakları yoktur ve olamaz da. Burjuvazinin adaletinin sınırlarının devletlerinin ve iktidarlarının sınırlarına kadar olduğunu, gerek Soma davasında ve gerekse NSU davasında gördük.

Başbakan Merkel'in, "Başkalarını kökeni, ten rengi ve dini nedeniyle tehdit eden, dışlayanların üzerine gidileceği"ne dair verdiği söz üzerine umutlanan ailelerin umutları da sermaye devletinin sert kayalarına çarparak yerle bir oldu.

Faşist çeteler tarafından devletin bilgisi dahilinde katledilenlerden biri olan Mehmet Kubaşık'ın eşi Elif Kubaşık, NSU cinayetlerinin aydınlatılmadığını, Merkel'in 2012 yılındaki özrünü de kabul etmediğini söyleyerek, "Öldürdük, buradan giderler" diye hiç düşünmesinler. Alnımız dik, buradayız. Çocuklarımız burada oldu, torunumuz burada doğdu, yaşamaya devam edeceğiz."

Sonuç olarak, Münih Eyalet Mahkemesi'nde görülen NSU davası, devletin nasıl kollanıp korunduğunun ve burjuva hukukunun bu işe nasıl alet edilebileceğinin kanıtlarıyla doludur. Faşizme karşı mücadelenin, sermaye devletine karşı mücadeleyle nasıl da iç içe geçtiğini bu mahkemenin derslerinden bir kez daha öğrenmiş olduk.

Mesleki eğitim alanında gelişmeler

Meslek liselerinde yapılacak eğitim, protokol imzalanan sermaye grubunun istekleri doğrultusunda düzenlenecek. Dönem sonu sınav sorumluluğu ise meslek odaları ve sanayi birliklerinin oluşturacağı sınav komisyonlarına verilecek.

Mesleki eğitim alanında eğitim ve sermaye kurumlarının işbirliği uzun bir süredir yürürlükte. Bu ilişkinin yasal dayanakları ise "meslek lisesi memleket meselesi" tartışmalarından bu yana adım adım atılmakta. Sermaye ve devleti yeni dönemde "Güçlü Türkiye için Mesleki Eğitim" şiarı ile süreci devam ettirmekte.

MEB "Bugünün ustaları yarının patron adayları olacak" demagojisi ile örgün eğitimin yanı sıra çıraklık ile çocuk işçiliği meşrulaştırmaya çalışıyor. Zira ekonomik kriz derinleştikçe ucuz iş gücü ihtiyacı artmaktadır. Meslek liseleri bugün adeta

ucuz iş gücü deposu durumundadır. Bunun için eğitim alanı sermayenin iki dudağı arasında şekillenmektedir. Strateji planları, imzalanan protokoller ile uzun süreli planlar yapan MEB daha önce bu alana özgü Mesleki ve Teknik Eğitim Genel Müdürlüğü oluşturmuştu. Şimdi de Milli Eğitim Bakanlığı'nca mesleki eğitim kurumları ve özel sektör arasında yapılan protokol kapsamında, mesleki eğitim gören öğrenciler üzerinde yetkili kişiler patronlar olacak.

Sadece Haziran ayında Akdeniz Elektrik Dağıtım, Boğaziçi Elektrik Dağıtım,

Çamlıbel Elektrik Dağıtım, Grundfos Pompa Sanayi Şirketi ile "mesleki eğitim işbirliği protokolü" imzalandı. Protokolde eğitim alanları için sermaye grubunun harcama yapması, işbaşı eğitim verilmesi, alan eğitimi gören öğrencilerin aynı firmada staj zorunluluğu, öğrencilere burs gibi birçok madde yer almakta. Meslek liselerinde yapılacak eğitim, protokol imzalanan sermaye grubunun istekleri doğrultusunda düzenlenecek. Dönem sonu sınav sorumluluğu ise meslek odaları ve sanayi birliklerinin oluşturacağı sınav komisyonlarına verilecek.

Liselere giriş sistemi yine değiştirilecek

Art arda yapılan değişikliklerle yap-boz tahtasına dönen eğitim sisteminin bir kez daha değiştirileceği öğrenildi. Buna göre liselere giriş sisteminde yine değişikliğe gidilecek.

Yeni milli eğitim bakanı Ziya Selçuk'un bu konuyla ilgili komisyon oluşturduğu, "gelecek sistemde de köklü değişiklikler

için daha sonra kapsamlı bir çalışma" başlatılacağı öğrenildi. Selçuk'un "liseye giriş sisteminde yaşanan sıkıntıların faturasının kendisine kesilmemesi gerektiğini" söylediği, öğrenci yerleştirme sistemi için de "böyle bir sistem olmaz" dediği de ifade edildi.

Polisin işkencesine uğrayan gençlere dava

8 Haziran'da "Karneler sizin, gelecek bizim" şiarıyla eylem yapan ve polisin işkencesine uğrayan gençlere dava açıldı.

Karne günü dolayısıyla yapboza dönen eğitim sisteminin, gençliğe sunulan geleceksizliğin protesto edildiği eylemde gençler, polisin azgınca saldırısına ve işkencesine maruz kalmıştı.

Buna karşın eylem nedeniyle '18 yaş üstündeki' gençler hakkında, "2911 sayılı toplantı ve gösteri yasasına muhalefet" iddiasıyla dava açıldı. Eylemi izlerken gözaltına alınan 2 muhabir ve 19 öğrenci hakkındaki dava, Kartal'da bulunan Anadolu Adliyesi'nde Anadolu İstanbul 19. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülecek.

Eylemde, işkence nedeniyle bir öğrencinin kolu kırılmış, bir öğrencinin de kafası yarılmıştı. Öğrenciler polislerin elektrikli cop ile kendilerine elektrik verdiğini ifade etmişti. Gündüz saatlerinde gözaltına alınan gençler gece vakitlerine dek polis aracında elleri ters kelepçeli şekilde tutulmuştu.

Gece geç saatlerde serbest bırakılan liseliler, olaydan sonra görevli polisler hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. Eylemin üzerinden bir buçuk ay geçmesine karşın, suç duyurusu üzerine başlatılan soruşturmada hiçbir polisin ifadesine başvurulmadı, öğrencilere dava açıldı.

Tarikat yurdunda öğrenciler zehirlendi

Samsun'un 19 Mayıs ilçesindeki İlimi ve Fikri Araştırmalar Merkezi'nde 16 Temmuz günü akşam yemeğinden sonra öğrenciler mide bulantısı ve kusma nedeniyle hastaneye gitti.

96 öğrencinin benzer şikayetlerle 19 Mayıs ve Bafra Devlet Hastanesi'ne gittiği öğrenilirken, Gıda Tarım ve Hayvancılık İl Müdürlüğü ekipleri, öğrencilerin yediği yiyeceklerden numune alarak soruşturma başlattı.

İlimi ve Fikri Araştırmalar Merkezi'nin kurucusunun, kadınların pantolon giyip kaşlarını aldirarak üniversiteye gitmesinin günah olduğunu ve bu kadınların cehenneme gideceğini iddia eden İlahiyatçı İhsan Şenocak adli gerici olduğu biliniyor.

Kadıköy'de Flormar işçileriyle forum ve eylem

Sendikalaştıkları için işten atılan Petrol-İş üyesi Flormar işçileri, 14 Temmuz günü kadın örgütlerinin çağrısıyla Kadıköy'de düzenlenen foruma katıldı. Ardından da Flormar mağazası önünde boykot çağrısı yapıldı.

Saat 17.00'de Khalkedon Meydanı'nda başlayan forumda ilk olarak Flormar'da direnen kadın işçiler söz aldı. Flormar'da karşılaştıkları sömürü koşullarına ve kadın işçilerin daha çok sömürüye maruz kaldığına değinen direnişçiler bu nedenle sendikalaştıklarını söyledi. Bunun üzerine patronun işten atma saldırısına başvurduğunu hatırlatan kadın işçiler, bu saldırı karşısında fabrika

önünde başlattıkları direnişlerini kararlılıkla sürdürdüklerini ve direnişin ikinci ayı geride bıraktıklarını anlattılar.

Flormar ve Yves Rocher'ye boykot çağrısını örgütleyen, çağrıya katılan ve direnişleriyle dayanışma içerisinde bulunan herkese teşekkür eden kadın işçiler, dayanışmanın kendilerine moral ve direnme iradesi verdiğini ifade ettiler. Forumun çağrısını yapan kadın örgütleri adına söz alan kadınlar, Flormar'daki işten atma saldırısını teşhir ederek boykot çağrısını yinelediler. Direnişle dayanışma çağrılarının süreceğini vurguladılar.

Yaklaşık yarım saat süren forumun ardından "Yves Rocher ve Flormar'a

boykot" pankartının arkasında kısa bir yürüyüş yapılarak buradaki Flormar mağazasının önüne geçildi. Basın açıklamasında, Flormar'da yaşanan işten atma saldırısının yanı sıra işçilere reva görülen sefalet ücretine değinildi. Kadın işçilerin daha düşük ücret aldığı belirtilen açıklamada, direniş devam ederken 7 işçinin daha işten atıldığına ve patronun işçilere saldırmaya devam ettiğine dikkat çekildi.

Yves Rocher'nin "Süreçle alakamız yok" demagojisinin de teşhir edildiği açıklamada; Yves Rocher ve Flormar ürünlerini boykot etme çağrısı yapıldı, boykotun direnişçi işçilerin kazanmasına yardım edeceği belirtildi.

Küçükçekmece EKK'dan forum

Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu 15 Temmuz forum gerçekleştirdi. Hep birlikte gerçekleştirilen kahvaltının ardından forum başlatıldı.

Forumda ilk olarak güncel siyasal tablo değerlendirildi. Başkanlık sistemine geçişin ardından peş peşe yaşanan gelişmelerin "yeni sistemin" işçi ve emekçilere neler getireceğini gösterdiği vurgulandı.

Yapılan tartışmalarda öne çıkan gündem Eylül ve Leyla'nın katledilmesi ve

artan çocuk istismarı gündemi oldu. Sistemin yozlaşmasının ve çürümüşlüğü'nün işçi ve emekçi ailelerin çocuklarına yaşam hakkı bile tanımadığı söylendi.

Ayrıca tren faciası ve Soma davası kararı da forumda değerlendirildi. Forum katılanlar kamu alanındaki saldırılar, fabrikalar ve üniversitelerde yaşananlar üzerine kendi deneyimlerini paylaştılar.

Forumun ikinci kısmında EKK'nın faaliyetleri üzerine konuşuldu. Yaz dönemi üzerine planlamalar yapıldı.

Esenyurt'ta kadına bıçaklı saldırı

İstanbul'un Esenyurt ilçesinde 16 Temmuz sabahı kadın cinayeti girişimi yaşandı. S.G. adlı şahıs, eski eşine saldırdı ve 13 yerinden bıçakladı.

Cinayet girişimi, saat 8.00 sıralarında Esenyurt Mehterçeşme Mahallesi'nde

yaşandı. Eski eşi N.Ö.'yü sürekli rahatsız eden S.G., iki çocuk annesi eski eşinin oturduğu apartmanın bodrum katında saklandı.

S.G., bir süre sonra oturduğu daireden çıkarak apartman kapısına yönelen

N.Ö.'ye bıçakla saldırdı. Saldırının ardından da kaçtı.

13 yerinden bıçaklanan kadın, komşularının çağırıldığı ambulansla hastaneye kaldırıldı. Kadının hayatı tehlikesinin devam ettiği öğrenildi.

Courage'ın Flormar direnişçilerine mesajı...

Flormar işçileriyle dayanışmaya!

Flormar bir kozmetik üreticisidir. Şirketin büyük bir kısmı Fransız kozmetik şirketler grubu Yves Rocher'e aittir. Yves Rocher her zaman güçlü kadın imajını reklamında kullanır, ama aynı güçlü kadınları işten atılmaktan hiçbir zaman çekinmez. Sendikada örgütlendikleri ve daha iyi iş koşulları için mücadele ettikleri için 120 kadın işçi Flormar tarafından işten çıkarıldı.

Courage'ın 17-18 Haziran 2018'de Gelsenkirchen'de Almanya çapında yapılan delege toplantısında Flormar işçileri için dayanışma açıklaması yapıldı:

"Sevgili kadınlar,

Bugün Gebze/İzmit'te Flormar şirketinde sürdürdüğünüz mücadeleden, berbat iş koşullarınızdan, 120 kadın işçinin sendikalaştıkları için işten atıldığından ve bu yüzden cesur bir direniş sergilediğinizden haberdar olduk. Biz, bağımsız kadınlar birliği Courage'da örgütlenen kadınlar ve bu hafta sonu Almanya'daki delegeler olarak toplandık. Biz de sendika temsilcileri, kadın işçi, hemşire, öğretmen, büro çalışanı ve emekliyiz. Kadın hakları ve kadınların uluslararası birliği için mücadele ediyoruz. Konferansımızda bir kadın arkadaş direnişiniz hakkında bilgi verdi. Size karşı yapılan saldırılar bizde büyük bir öfke yarattı! Uluslararası çapta beraber hareket etmeliyiz: Bizden birisine saldıran, hepimize saldırmış olur!

Bütün yüreğimizle Türkiye'de en zor koşullar altında demokratik hakları için mücadele eden siz kadın işçiler ve tüm sendikacılarla dayanışmada bulunuyoruz. Meşru ve haklı direnişinizin Almanya'da da yankı bulması için elimizden geleni yapacağız.

Her ülkede özgür sendikalaşma hakkı için! Sömürsüz ve baskısız bir dünya için!

Yaşasın enternasyonal dayanışma!

Kardeşçe ve dayanışma dolu selamlar...

**Kadınlar birliği Courage
Almanya delegeler toplantısı katılımcıları**

Gelsenkirchen, 18 Haziran 2018"

Kadınlar Şule Çet için sokaklara çıktı

İntihar ettiği iddia edilen Şule Çet'in cinsel saldırıya uğradığının ortaya çıkmasıyla birlikte kadın cinayetine ve katilleri korumaya dönük yargı kararlarına karşı 14 Temmuz günü kadınlar sokağa çıktı.

AILENİN AVUKATI: SAVCI İZİNDE, MUHATAP BULAMIYORUZ!

Ankara'da kadın meclislerinin çağrısıyla bir araya gelen kadınlar, cinayetin yaşandığı plazanın önünde eylem yaptı. Çet'in fotoğraflarının olduğu dövizlerin taşındığı eylemde, Çet'in cinayete kurban gittiğine değinilerek katillerin serbest bırakılması protesto edildi. Çet ailesinin avukatı Umur Yıldırım da soruşturmaya dair bilgi verdi. Savcının izinde olduğuna değinen ve muhatap bulamadıklarını aktaran Yıldırım, "3. defa tutuklama talebinde bulunduk. Tutuklama, olayın yaşandığı sabah olmalıydı. Dosya 'intihar' olarak ele alındı, ifade verenler şüpheli olarak yer almadı" dedi. Konuşmalarda cinayetin örtbas edilmesine izin verilmeyeceği vurgulandı.

"KADIN CİNAYETLERİNDEN KADINLARI SUÇLAYAMAZSINIZ!"

İzmir Alsancak'ta Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde toplanan kadınlar burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Soruşturma sürecine ve son gelişmelere dair bilgilerin paylaşıldığı açıklamada, şüpheli Çağatay A.'nın iki kez gözaltına alınıp serbest bırakılmasına tepki gösterildi. Şule Çet'in "Buradan çıkamıyorum, adam bana takmış. Bırakmıyor, keşke gelmeseydim" mesajı hatırlatılarak "Cinayet şüphesi için daha ne gerekiyor" diye soruldu.

Çet'in katledilmesiyle ilgili burjuva medyada yer alan haberlere de değinilen açıklamada şöyle denildi: "Kadın cinayeti haberleri magazinleştirilerek veriliyor. Yıllardır anlatıyoruz, siz kadın cinayetlerinde, kadınları suçlu gösteremezsiniz, kadınların yaşamını yitirmesini magazinleştiremezsiniz. Neredeyse her gün çocukların cansız bedenleri bulunurken, Şule gibi nice kadınlar öldürüldüğü-

nü görünürken bir daha soruyoruz, kadınları ve çocukları korumak için yetkililer ne yapıyor? Kurduğunuz torba bakanlıklar ne yapıyor, ne işe yarıyor?"

"KUZENİM İNTİHAR EDECEK KARAKTERDE DEĞİLDİ"

İstanbul'da kadınlar Beşiktaş Meydanı'nda kadın meclislerinin çağrısıyla bir araya gelerek basın açıklaması düzenledi. İntihar iddialarının barındırdığı çelişiklere değinilen açıklamada, Mayıs sonunda meydana gelen cinayette iki kişinin ancak yeni tutuklama istemiyle gözaltına alınmasına tepki gösterildi.

Soruşturma sürecindeki ihmallerin altı çizilen açıklamada, kadın cinayetlerinde yargının rolü teşhir edildi.

Eylemde Çet'in kuzeni Serpil Güllaynak'a söz verildi. Kuzenin intihar ettiğini düşünmediğini, böyle bir karakteri olmadığını belirten Güllaynak, katilinin zengin olduğu için korunduğunu ifade etti.

Şule Çet cinayetinde örtbas edilen deliller ortaya çıktı

Şule Çet'in katledilmesiyle ilgili, daha önce serbest bırakılan Çağatay Aksu ve Berk Akand 14 Temmuz günü tutuklandı. Tutuklama kararında, "kişiyi hürriyetinden yoksun kılma" ve "cinsel saldırı" suçlamaları yer alırken, "kasten öldürme" suçlamasına yer verilmedi.

"GEREKLİ SORUŞTURMA YÜRÜTÜLMEDİ"

Öte yandan Çet'in avukatı Umur Yıldırım, cinayetin ardından Çet'in el konulan bilgisayar ve telefonunda 1 hafta boyunca hiçbir inceleme yapılmadığını, bunla-

rı teslim aldıktan sonra kendi yaptıkları incelemeyle delil niteliğinde bulgulara ulaştıklarını ve ancak bundan sonra savcılığın incelemeye giriştiğini anlattı.

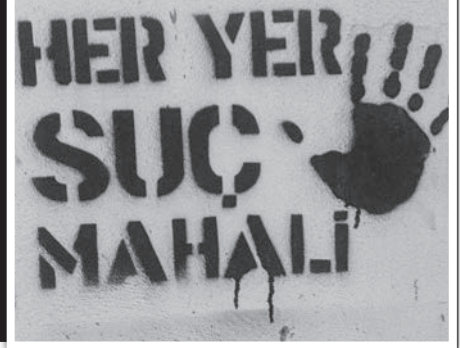
"SAVCI KAMERA KAYITLARINI DAHI İSTEMEDİ"

Savcının cinayet mahallinde de gerekli soruşturmayı yürütmediğinin altını çizen Av. Yıldırım, cinayetten bir saat sonra olay yerine gelen savcının yalnızca giriş kattaki kamera görüntülerini talep ettiğini, olayın yaşandığı 20. kattaki kayıtların incelenmesine ancak talepleri

üzerine karar verildiğini belirtti.

Öte yandan davada etkin soruşturma yürütmeyen savcılığın ve yetkililerin, bazı delilleri örtbas ettiği ortaya çıktı. Çet'in tırnaklarından alınan doku örnekleri katil zanlısı Çağatay Aksu ile uyuşmuştu. Çet'in ölümünün hemen ardından Aksu'ya gözaltında yapılan sağlık kontrolünde, kolunda oluşan tırnak izlerinin rapor edilmediği ortaya çıktı.

Ayrıca katil zanlılarının, cinayetin işlendiği plazaya Çet ile birlikte, yanlarında içki şişeleriyle girmelerine karşın, deliller arasında bunların yer almadığı, şişelerin ortadan kaldırıldığı bildirildi.

Kadına şiddete karşı mücadeleye!

Gün geçmiyor ki bir istismar, taciz, tecavüz haberi gazetelerde yer alsın. Hergün "Her yer suç mahali" söylemliler haberler karşımıza çıkmıyor. Toplumun kanayan yarası olan bu durum aynı zamanda kimi sonuçlarıyla büyük bir öfke patlamasına da yol açıyor.

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'un orta yerinde, bir tacizci daha gündüz vakti metrobüsün içinde genç bir kadına cinsel saldırı girişiminde bulundu. Genç kadının susmayı tepki göstermesi ile yolcular tacizciyi linç etmeye çalıştı.

Linç kültürü ne yazık ki bu toplumun bir parçası. Ancak her geçen gün yaşanan, bazen kadınların ve çocukların ölümü ile sonuçlanan saldırılar karşısında düzen yargısının taciz ve tecavüzcüleri kollaması, toplumun cezayı kendi elleri ile verme eğilimini güçlendirmektedir. Örneğin bu son olayda tacizciyi kelepçeleyip gözaltına alan polisler de öfkeli kalabalığın tepkisini çekmiştir.

Polise tepki gösterenlerin çoğu cezaların yetersiz olduğunu, takım elbise giyenlerin mahkemelerde iyi hal indirimi aldığını söylüyordu.

Dinsel gericiliğin etkisini arttırdığı günümüz Türkiye'sinde cinsel istismar vakalarındaki artış, yaşanan yozlaşmayı ve çürümeyi apaçık ortaya sermektedir. Fakat buna karşı ortaya konacak mücadele sadece kendi içerisinde cezaların artırılması veya idamın istenmesi ile olmaz.

Kadın sorunu toplumsal bir sorundur. Ve bu sistem var oldukça olmaya da devam edecektir. Oysa kadını özgürleştirecek olan işçi sınıfının iktidardır.

Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye!

Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!

M. GÜZEL

Sen yine sür umut tarlalarını!

Bir türlü uyku tutmuyordu. Sabah karne almaya gidecek çocuklar kadar heyecanlıydı o gün Mehmet. Sabah neler olabileceği üzerine düşünüyor. A, B, C planları yaratmaya çalışıyor ekipleri tekrar gözden geçiriyordu. Bu düşünceler eşliğinde uykuya daldı.

Her gün 6.00'da kalkmasına rağmen bugün 5.30'da kalkmış, elini yüzünü yıkadıktan sonra tıraşını olmuştur. Dünden ütölerek kapının arkasına astığı siyah çizgili gömleği ve kot pantolonunu giydi. Çay suyunu koydu ve kahvaltısını hazırlamaya başladı. Evde kalan son iki yumurtayı tavaya kırdı, üzerine hafif salça atarak pişmesini bekledi. Masaya çıkarttığı reçel ve domates ile de kahvaltısını renklendirdi. Sanki uzun bir süre bir şey yiyemeyecekmiş gibi kahvaltısını yaptıktan sonra servise binmek için 6.20'de evden çıktı. Servis evine 10 dakikalık bir mesafeden alıyordu her zaman Mehmet'i. Yürürken başka fabrikalarda çalışan arkadaşlarına selam veriyor, 'ooo Mehmet gören de bayram var sanır altı üstü fabrikaya gidiyorsun' laflarına, 'olsun bizim de bayramımız bugün başlar belki' diyerek yanıt veriyordu. Servis durağına geldiğinde Ramazan, Aydın ve Sinem'i gördü. Selam vererek yanlarına geçti, hepsinde ayrı bir heyecan vardı. Ramazan 18 yaşlarında uzun boylu, bıyıkları yeni terlemekte, kavgacı bir gençti. Okulu lisede bırakmış ve 2 yıldır burada çalışıyordu. Kısık bir sesle 'ne diyorsun Mehmet abi bu sefer gerçekten birliğimizi sağladık, istediğimizi alabilecek miyiz?' diye sordu. Uzun süredir fabrikada gizli bir sendikal örgütlenme ve toplu sözleşme sürecine hazırlandıkları için gündelik yaşamda da fabrikaya dair her şeyi gizli tutuyorlardı. Mehmet, Ramazan'ın yan yanayken bile

fabrika ile ilgili bir soruyu kısık sesle sormasına bir taraftan güldü, bir taraftan da böyle bir gençte bile böylesi bir ciddiyetin oluşması yaşanacak sürece dair kendisindeki güveni tazeledi. Bu sorunun cevabını Aydın ve Sinem'de çok merak ediyordu. Yaklaşık 5 yıldır çalıştıkları fabrikalarında ilk defa böyle bir süreç yaşayacaklardı. Mehmet 'kazanmasak da birliğimizi kurduk, direneceğiz ve zaten bugüne kadar bizi parçalayıp bölenlere karşı artık eskisi gibi olmayacağını göstererek biz kazanmış olacağız' dedi. Bu sözler Aydın ve Sinem'in içini rahatlatmasa da yüzlerinde bir gülümsemeye neden oldu. Servise bindiklerinde her biri her zamanki yerlerine geçerek oturdular. İşçilerin hiçbiri konuşmamasına rağmen hepsinin yüzündeki gülümseme her şeyi anlatıyordu.

Çalıştıkları yer yaklaşık 2000 kişinin çalıştığı, bulaşık makinası üreten bir fabrikaydı. Servis fabrikasının önüne geldiğinde gece vardiyasındaki bütün işçiler kapıda birlikte duruyorlar ve adeta fırtına öncesi sessizliği andırıyorlardı. Son servis de geldikten sonra Ramazan alkışlayarak ilk kıvılcımı çaktı. 2000 kişi hep birlikte alkışlarla ve ıslıklarla ortalığı inletiyordu. İçlerinde patron yalakası veya işlerini kaybetmekten korkan işçiler de çoğunluğun hep bir arada olduğunu görünce onlarla hareket ettiler. Ve ilk slogan Selma tarafından atıldı 'işgal, grev, direniş' başta Mehmet ve Selma olmak üzere herkesin tüyleri diken dikendi. Mehmetler bu fabrikaya 3 komünist işçi olarak başlamışlar ve bir süre sonra Songül'ün tutuklanmasının ardından 2 kişi kalmışlardı. Ama verdikleri emek bugün karşı-

lığını veriyor 3 işçi bir anda 2000 kişi ile tek vücut oluyordu. Fabrika müdürü ve taşeron patronları iş yerine geldiklerinde neye uğradıklarına şaşırarak, kimseyle muhatap olmadan fabrika içerisine geçtiler. Bu sırada Mehmet elinde megafon ile neden burada toplandıklarını anlatıyor, talepleri sıralıyordu. Genel müdür ile yapılan görüşmenin ardından sürecin nasıl ilerleyeceğine hep birlikte karar vereceklerini belirtti. Sonrasında megafonu bırakarak Aydın, Sırma ve Süleyman ile birlikte genel müdürün odasına doğru yürümeye başladılar. Selma fabrika bahçesinde sloganlarla bekleyişi devam ettiriyordu. 'İşçilerin birliği sermayeyi yenecek' 2000 işçi bütün fabrikayı adeta titretiyordu.

Genel müdürün yanına gittiklerinde kapıyı vurmada içeriye girdiler. Fabrikasının genel müdürü Muhammet Çiçek kısa boylu, göbekli, mümkün oldukça işçi ile muhatap olmayan kendini beğenmiş birisiydi. Mehmetlerin kapıyı vurmada içeriye girmesine çok sinirlenmiş fakat mevcut durumdan kaynaklı 'ooo hoş geldiniz arkadaşlar' diyerek karşılamıştı. İçeride taşeron patronları, sekreterler acil bir toplantı durumundalardı. Aydın geçen gün yanlışlıkla genel müdürün önünde durmuş ve genel müdür tarafından 'çekil be önümden kimin önünde durduğuna dikkat et' diyerek azarlanmıştı. Şimdi hoş geldiniz sözüne ilk karşılığı o verdi.

Selahattin Demirtaş'ın tutukluluğuna devam kararı

HDP eski Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın tutuklu yargılandığı dava 18 Temmuz'da görülmeye devam etti. Mahkeme heyeti, Demirtaş'ın "atılı suçları işlediğine dair kuvvetli şüphe", "kaçma şüphesi" ve "denetimli serbestliğin yetersiz kalacağı" iddialarını öne sürerek tutukluluğuna devam kararı verdi. Duruşmada Demirtaş'ın 24 Haziran

seçim çalışmaları nedeniyle savunmasını hazırlamadığını belirttiği mazeret dilekçesi sunuldu. Dosyaya gelen belgeleri okuyan mahkeme heyetinin ardından savcı, davanın önceki duruşmalarında alınan kararlara dair eksikliklerin tamamlanmasını istedi. Sonrasında mahkeme heyeti, savcının istemine uygun olarak Demirtaş'ın tutukluluğuna

devam kararını açıkladı.

Karar, "atılı suçları işlediğine dair kuvvetli suç şüphesinin bulunması, sanığın kaçma şüphesinin varlığı ve atılı suçların ceza miktarının üst sınırını göz önünde bulundurularak adli kontrol şartlarının yetersiz kalacağı" gerekçesine dayandırıldı. Dava 28-29 Ağustos tarihine ertelendi.

-Hoşbulduk.

Mehmet "buraya dışarıda işçilerin neden beklediklerini anlatmak ve sonuca bağlamak için geldik" diyerek lafa başladı. "Bizler fabrikadaki işçilerin seçtiği işçi temsilcileriyiz. 2 senedir maaşlarımıza zam yapılmıyor, başta siz olmak üzere bütün yönetim kadrosu tarafından sorunlarımız görmezden geliniyor. Uzun çalışma saatleri ve mesailerle kendimize zaman bile ayıramıyoruz, hepimiz aynı işi yapmamıza rağmen taşeron patronları birçok arkadaşımızın sırtından zengin oluyor, taşeronda çalışan işçi arkadaşlarımız ise daha kötü koşullarda çalışıyor. Tüm bunları düzenleyeceğimiz bir toplu sözleşme yapmak istiyoruz, ayrıca işçi arkadaşlarımızla demokratik bir şekilde seçtiğimiz sendikamızın kabul edilmesini talep ediyoruz. Son olarak, artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak çünkü karşınızda 4 kişi yok fabrikanızda bulunan 2 bin işçi var bunu böyle düşünün" diyerek lafını bitirdi.

Genel müdür pis bir gülümseme ile "bunu bu kadar büyütecek ne vardı canım zam isteseydiniz biz zaten yapardık, ama sizin böyle bir talebiniz olmadı ki. Peki ben patronla konuşarak zam talebinizi karşılamaya çalışacağım şimdi herkes işinin başına dönsün aksi halde bu eylem yasa dışı bir hale döner ve hepiniz tazminatsız bir şekilde işten atılırsınız" tehdidini savurmaktan da geri durmadı. Diğer talepleri ise geçiştirmeye çalışarak "hadi hadi işinizin başına" dedi.

Aydın, yıllardır kendilerini görmezden gelen müdüre duyduğu nefretle "siz bizi anlamadınız, biz sadece zam için geldik buraya, taleplerimiz var ve bu taleplerin her birinin arkasındayız, zam en son pazarlığını yapacağımız şey, aksi takdirde bundan sonrasına nasıl devam edeceğimize dışarıdaki 2000 kişi ile karar vereceğiz." Aydın kendisine şaşırılmıştı bırakın genel müdürü usta başı ile bile böyle konuşamazdı eskiden. "Galiba gerçekten artık hiçbir şey eskisi gibi olamayacak" dedi içinden ve gülümsedi.

Genel müdür bu sözler karşısında oldukça gerildi ve "siz beni tehdit mi ediyorsunuz. Defolun gidin dışarıdakilere söyleyin çalışmak isteyen daha iyi bir maaşla işlerinin başına dönsün, çalışmak

istemeyen defolsun gitsin. Çıkmamakta diretiyorsanız polis zoruyla attırmasını da biliriz".

Mehmet "son sözünüz bu mudur" diyerek sordu. "Evet" karşılığını aldıktan sonra da içeriye giren dört işçi adına dışarıda bekleyen işçi arkadaşlarına durumu anlattı. "Genel müdüre taleplerimizi söyledik arkadaşlar bize verdiği cevap maaşlarınızda düzenleme yapabiliriz ama diğer taleplerle ilgili bir şey söyleyemem. İsteyen daha iyi bir maaşla girer çalışmaya devam eder, istemeyen de defolup gider, aksi takdirde polis zoru ile fabrikadan atılır. Şimdi siz söyleyin arkadaşlar bizim derdimiz sadece para mı?"

İşçiler hep bir ağızdan haykırdı. 'Hayırr!'

Peki taleplerimizin arkasında mıyız?

İşçiler yine hep bir ağızdan haykırdı. 'Evet!' Ramazan'ın sesi arada seçildi sonuna kadar "Mehmet Abi, Allah'ına gurban olurum senin." Herkeste bir gülümseme oldu.

"Peki arkadaşlar son olarak genel müdür diyor ki çıkmayanları polis zoru ile çıkarırsınız siz ne diyorsunuz bu duruma."

İşçilerin hepsinden 'Yuhhh!' sesleri duyuldu. Milliyetçi bir işçi olan Abdullah "ne diye zorla çıkartacakmış bizi polis, hakkımızı istediğimiz için mi" diyerek

tepkisini gösterdi.

Mehmet o zaman hep birlikte arkadaşlar 'işgal, grev, direniş'. Tüm işçiler bu slogan etrafında adeta kenetlenmişlerdi. Fabrikada bütün bölümlerden birer işçinin katıldığı bir iş yeri komitesi seçildi. Sonra güvenlik, yemek, mali işler, dışarı ile ilişkiler, sosyal aktiviteler' komiteleri kuruldu. İlk olarak fabrikanın içerisinde bulunan genel müdür ve taşeron patronları 30 kişilik bir ekip tarafından dışarıya çıkartıldı. Dışarıda bulunan kitle koridor oluşturarak yönetim kadrosunu yuh sesleri arasında dışarıya kadar uğurladı. Genel müdür hiç bu kadar aşağılandığını hatırlamıyordu. Sonra bütün komiteler işlemeye başladı. Bu sırada dışarıda bir gürültü duyuldu. Başka fabrikadan işçiler ve sınıf devrimcileri desteğe gelmişlerdi. Gelen kitlenin elinde bir pankart 'İşçilerin birliği sermayeyi yenecek' dillerindeki slogan ise şimdi hepsi için ortaklaştı: 'Yaşasın sınıf dayanışması!' Güvenlik komitesi gelen kitlenin fabrika içerisine girmesine izin vermedi, direnişin güvenliği ve ciddiyeti açısından bu şarttı. Ama işçilerle dışarıdaki destekçiler zaten bir bütündü direniş şimdi hem fabrika içerisinde hem de fabrika dışındaydı.

Gün, Ramazan'ın kendisini görmeye gelen arkadaşı ile yaptığı konuşma ile

sona eriyordu. Mehmet kulak misafiri oldu bu konuşmaya. Ramazan arkadaşına "bu direniş bizim için çok önemli, biz birlikte bir yola çıktık, ben de onlarla sonuna kadar gideceğim, ama güvercinlerim de çok önemli biliyorsun benim bugüne kadar en iyi dostlarım onlar oldu. Şimdi onları sana emanet ediyorum, onlara iyi bak lütfen." Ramazan'ın arkadaşı "ya bırak oğlum sen mi kurtaracaksın fabrikayı yürü gidelim" dediyse de Ramazan fazla konuşmadı onu tekrardan "bu direniş bizim direnişimiz, çok emek verdik, güzel şeyler istiyoruz biz. Birlikte çıktık bu yola birlikte bitireceğiz, senden isteğim güvercinlere iyi bak hadi hoşçakal" diyerek arkadaşını evine yolladı. Mehmet bu konuşmadan oldukça duygulanmıştı ama daha yeni başlıyorlardı ve yapacak çok işleri vardı.

Songül uzandığı ranzasından yavaşça kalktı, ranzanın hemen yanında duran terliklerini giydikten sonra tuvalete giderek elini yüzünü yıkadı. 5 dakika sonra gardiyanlar içeriye girerek sayım var dediler. Her gün yapılan bu uygulamanın ardından kahvaltılarını hazırlamaya koyuldular. Ellerindeki ketıla suyu koyduktan sonra Yurdanur haberleri izlemek için televizyonu açtı. Birbirleri ile şakalaşarak haberleri izlerken alt yazı bir anda Songül'ün dikkatini çekti. "İşçiler fabrikayı işgal ettiler!" Tam bu sırada fabrikadan görüntüler gelmeye başladı, burası Songül'ün çalıştığı fabrikaydı, bambaşka geldi fabrika gözüne, sevinçten içi içine sığmadı. Açıklama yaparlarken Mehmet ve Selma'yı gördü. Kahvaltıdan sonra gülerken ranzaya uzandı radyoyu açtı. Hasret Gültekin vardı radyoda 'sen yine sür, sür sür umut tarlalarını ki ufukta belirsin güneş.'

İstanbul'da devrimci faaliyetler

Kapitalizmin çelişkilerinin, açmazlarının ve ekonomik krizinin; işten atmalar, ağırlaşan sömürü, kadına ve çocuğa yönelik istismar, iş cinayetleri, katliamlarla işçi sınıfı ve emekçilere fatura edilmesine karşı sınıf devrimcileri mücadele çağrılarını yükseltiyor. Fatu-rayı ödememenin birlik olup örgütlen-

mekten geçtiğine vurgu yapan bildiri ve duvar gazeteleri ile işçilere seslenildi. Geçtiğimiz hafta yürütülen faaliyetlerde Paksan, Ejot fabrikalarında çalışan işçilere Metal İşçileri Bülteni ulaştırıldı. Papaz Köprüsü'nde emekçilere BDSP bildirisiyle mücadele çağrısı yapıldı.

Bu hafta Uğur Konfeksiyon ve Tera-

zidere'de DEV TEKSTİL bildirisini emekçilere ulaştıran sınıf devrimcileri, petrokimya ve tekstil fabrikalarında çalışan işçilere de seslendi.

Tatlıses Köprüsü, Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda BDSP bildirisi dağıtımı yapılırken, *Kızıl Bayrak* gazetesi de emekçilere ve gençlere ulaştırıldı.

**OHAL dūzeni
kalıcılaştırılıyor...**

**Haklarımız ve
özgürlüklerimiz için
mücadeleye!**